

Svůdňí duchové

¹ Dobr  ráno, p atel . Jsem rád, že zde mohu dnes ráno být a všechny vás vidět a věřit, že Pán je dnes s námi a že nám dal tento mal  úkryt a že nám zde v modlitebn  během rann  bohoslužby nebude tak horko. A nyní jsme...

² Tu m, jsou už děti... Ode ly už děti do svých t d, bratře Neville? Viděl jsem jak si mal  mrn . Rád bych věděl, jestli už jsou děti propuštěny do t d na sv  m sta, do týdny ned ln   koly.

³ Modlete se teď za mne, protože jsem se měl minul  noci rozhodnout ohledně velik  věci a musím to udělat dnes. A  se tedy církve modlí. Dal i shrom  d n  m m po adat u samotn  „ elezn  opony“ v Německu a to je snadno v bu n  záležitost. A tak se za mne modlete. A tak — můžeme zahájit na kriketovým stadiónu v Německu, kter  postavil Hitler t sn  před válkou, je to velik  hezk  místo pro osmdesát tisíc sedících. Můžeme ho mít rovnou na deset ve er  po sobě. A tak doufáme, že tam okam it  zahájíme, a potom pojedeme do Salle Lorraine ve Francii, a potom se vrátíme do Berlína... Vlastn  Berlín bude mezi t m a pak Francie.

⁴ Potom se vrátíme, bude-li vůle Páně, na shrom  d n  do Chicaga. Zahájíme, pokud v m pátého, šestého, sedmého, osmého a devátého, to bude moje  ast v Chicagu, shrom  d n  ve  v dsk  církvi. A potom pan Boze, a n kter  dal i z okolí Chicaga budou mít shrom  d n , kter  bude dal i... Začne prvního srpna nebo prvního z r  ve Švédsku. A jsem velice rád, že zvolili mne, abych tam přišel a to bez výjimky, jednohlasn . Potěšilo m  to, ale musím jet buď tam, nebo sem nahoru. Modlete se za m , aby m  Pán vedl p esn  na místo, kde bude zachráněno nejvíce duši a kde bude pro Království Bo i vykonáno to nejlepši. Nu, oni tam po ad j  shrom  d n , ti ve Švédsku, a on řekl, že budeme mít v tom shrom  d n  pro za atek pětadvacet a  p tat ricet tisíc lidí, a mnozí z nich nejsou spaseni.

⁵ A tam na jihu v Německu mají stadi n na osmdesát tisíc lidi. Samozřejmě, my — ve Švýcarsku, odkud jsme zrovna přijeli, tam jsme měli n dhern  shrom  d n , a mnozí z vás o tom ještě ur it  neslyšeli. Pán n m hojn  požehnal a během pěti ve er  jsme měli na padesát tisíc obrácených, v Zürichu ve Švýcarsku.

⁶ Tak tedy, bratr Jack Shuler, mnozí z vás jej jist  znají, ten

metodista, syn starého Boba Shulera. Oni jsou teď v Belfastu a říkají, že obracejí toto místo naruby pro Evangelium, dokonce ve větší míře, než to dělal Billy Graham během svých shromáždění. Jack je skvělý, mladý muž, pln horlivosti a lásky. A je tak upřímný, že jsem si zcela jist, že je velikým služebníkem Páně. A modlete se za bratra Shulera. Byli to Jack Shuler a Jack McArthur, který byl s ním. Jack McArthur je rovněž velikým kazatelem. A jistý člen církve řekl, že to je největší probuzení, které zasáhlo Irsko. A tak jsme... Modlete se denně za tyto muže. Oba jsou mladí muži, tuším pod nebo kolem čtyřicítky nebo méně, mají rodiny a tak dále, a jsou dobří, zdatní učitelé, a my je milujeme.

7 A teď prosím, abyste nezapomněli na mě, aby mi Bůh teď dovolil správně se rozhodnout. Stává se, že člověk někdy neví, kterým směrem se má ubírat. Už jste se nacházeli v takové situaci? Tuším, že Pavel se jednou nacházel na takovém místě, že ano? Byl postaven mezi dvě obtížné situace, a když šel dál, ejhle, spatřil ve vidění anděla, který mu řekl: „Běž do Makedonie.“ A tak Pán má stále svého anděla, že ano? Kdybych jen mohl být ve svém srdci pokorný ohledně této věci, tak jako Pavel.

8 A teď, pamatujte dnes večer na evangelizační bohoslužbu ve zdejší modlitebně, přijďte všichni. Vy z okolí Louisville, mám kázat dnes večer několik hodin ve sboru Otevřených dveří, od půl osmé do půl desáté, u bratra Cobblese. Už dvakrát jsem se tam chystal jít. Je to velice milý muž a on mi telefonoval. A bratr Cobbles, to je skvělý bratr, džentlmen. Jsem si jist, že jej znáte, je to opravdu dobrý bratr a nelze jej jen tak odmítnout. Modlete se. Nade všechno se modlete a modlete se, aby mi Bůh dal, abych se správně rozhodnul.

9 Nu, před zahájením poselství Evangelia, bychom dnes ráno rádi požehnali v modlitbě malé děti. A mám zde rovněž malé dítě, které bych rád zasvětil Pánu. Nu častokrát v mnoha církvích...

Slyšíte dobře tam vzadu? Jestli ano, je to v pořádku? Ty ventilátory zde dělají hluk, že neslyším sám sebe. Nu, to je tedy v pořádku. Ale obávám se, že bych bez nich padnul.

10 A tak k malým dětem, někdy je v církvích kropí, když jsou ještě malá nemluvnátka. A to má samozřejmě původ v Katolické církvi, že se křtí malé děti, „pokřtění,“ jak oni tomu říkají, dělají to, když jsou ještě malé. Metodistická církev to převzala — křest nemluvnat a mnohé jiné, myslím si, že i několik dalších. Myslím si, že v tom spočívá rozdíl mezi Nazarejci a staromódními Metodisty, v otázce křtu dětí, a v jiných malých odchylkách, a tak dále. Ale ať to je jakkoliv, myslím si, že to

nemá velký význam. Protože, konec konců, myslím si, že Golgota to vyjádřila zřetelně právě zde pro nás všechny, protože Ježíš zemřel, aby zachránil malé děti a spasil svět.

11 A malé dítě, nehledě na to, jak hříšné má rodiče, na tom nezáleží, protože je očistuje krev Ježíše Krista, vidte a to je Beránek Boží, který snímá hříchy tohoto světa. Dítě nemůže činit pokání. Neví jak je dělat. Nezná důvod proč je zde. Nemůže říci proč je zde. Ale Bůh je sem poslal a krev Ježíše Krista je očistuje právě v tu chvíli, kdy přichází na svět. A to platí až do věku jeho zodpovědnosti, kdy pozná dobré a zlé a to způsobí, že musí činit pokání z toho, o čem ví, že udělalo zle. Jistě. A tak, někteří je kropí a myslí si, že nejdou do nebe...

12 A existuje rovněž nauka, která říká, že dítě, které bylo zplazeno z rodičů naplněných Duchem Svatým, půjde do nebe; v opačném případě tam nemůže jít, takové dítě tam nemůže jít. To je naprostý omyl. Jaký je v tom rozdíl, zda to jsou rodiče naplnění Duchem Svatým? Je to rovněž skrze pohlavní žádost a to dítě se narodí tímto způsobem. A tak platí pro všechny: „Aj v nepravosti zplazen jsem, počat v nepravosti, hned od života matky mluvící lež.“ Tohle je biblická terminologie ohledně této záležitosti.

13 Tak tedy krev Ježíše Krista očistuje a je zadostiučiněním za to dítě. Kdyby zemřelo, pak jde rovnou do přítomnosti Boží, i kdyby se narodilo nejhříšnějším rodičům na světě, dokud nedoroste do věku zodpovědnosti, kdy rozpozná dobré od zlého. A co musí udělat pak, od té chvíle musí prosit o odpuštění. Musí si potom od té doby, vyprosít své vlastní pokání, aby mu bylo odpuštěno. Ale zatím co je nemluvnátkem...

14 Nu, to je cesta, kterou se zde ubíráme. Tady v modlitebně, zde je to jediné místo na světě, kde mohu kázat nauku, zde v této modlitebně, protože to je naše církev. A nauku kážeme kvůli tomu, abychom lidi udrželi ve správné linii. Ostatní lidé káží ve svých církvích to, čemu věří. Ale jsou to moji bratři, i když můžeme mít malé neshody, ale přesto jsme bratry. Ale zde v modlitebně kážeme to, co považujeme za biblickou nauku. A zde jsme přesvědčeni o zasněžení dětí, říkáme tomu zasněžení a v Bibli shledáváme, totiž v Novém zákoně, že jediné místo, které se o tom zmiňuje, že malé děti nebo kde Kristus měl něco do činění s takovýmto obřadem, když bral děti do náruče a vkládal na ně ruce, žehnal jim, a říkal: „Nechte děti a nebraňte jim jít ke Mně; neboť takovým patří Boží království.“

15 Nu a nám bylo ponecháno, pokud tomu rozumíme, abychom

pokračovali v díle, které On přišel vykonat. Jeho smrtí na Golgotě, On byl s námi a opustil nás... Přišel od Boha na svět, vrátil se k Bohu nebo ze světa k Bohu a vrátil se znovu v podobě Ducha Svatého, a je s námi, ano, v nás, do skonání světa, a koná v církvi to stejné dílo, které konal, když byl zde na světě. A díky tomu, přinášíme naše děti k někomu jinému, ke kazatelům a oni se nad nimi modlí, a kladou na ně ruce, a odevzdávají je Bohu. Je to tak říkajíc, takový malý obřad, ve kterém obdivujeme to, co Pán udělal pro nás a pro naše malé děti.

¹⁶ Nu, vaše malé dítě bylo možná pokropeno nebo bylo s ním zacházeno podle způsobu vaší církve. Neříkáme proti tomu nic. To je v pořádku. Ale podle Písma nalézáme pouze jedno východisko, totiž, že Ježíš jim žehnal — On sám. A to bych teď rád přečetl, bude-li vůle Páně, právě zde ze Slova. Nalézáme to u svatého Marka... Tuším, že to je 10. kapitola, počínaje 13. veršem.

Tehdy k němu přinášeli malé děti, aby se jich dotkl, ale učedníci přísně napomínali ty, kteří je přinášeli.

Když to ale uviděl Ježíš rozhořčil se a řekl jim: „Nechte děti přinášet ke mně a nebraňte jim, protože takovým patří Boží království.

Amen říkám vám, že kdokoli nepřijme Boží království jako dítě, nikdy do něho nevejde.“

Tehdy je bral do náručí, pokládal na ně ruce a žehnal jim.

¹⁷ Není to milé? On řekl: „Nechte děti přinášet ke Mně a nebraňte jim, protože takovým, takovým, jako to malé dítě, patří Boží království.“ A bral je do náručí a dával jim požehnání.

¹⁸ Ó, jak bychom byli dnes ráno rádi, kdyby Ježíš seděl mezi námi, jako člověk zde na pódiu a mohli bychom říci: „Pane, požehnáš mému dítěti?“ Ó, jaká... Jak velice po tom toužíme v našich srdcích, uvidět to našimi lidskými očima. Ale On je v každém případě zde, protože nám dal pověření, abychom to dělali. A když to uděláme, On to bude respektovat. Přijímáme toho, koho On posílá, vidíte? A tak, On je dnes ráno zde. A přijde-li sestra Gertie k pianu a zahraje naši starou píseň, kterou zpíváme již odedávna, totiž: „Přineste, přineste ty malé k Ježíši.“ Myslím, že je to tam někde v knížce. Nejsem si jist. „Přineste ty malé k Ježíši.“ A jestliže máte nemluvnátko, malé miminko, které nebylo zasvěceno, a přejete si, aby dnes ráno bylo zasvěceno, proč ne,

rádi to uděláme.

19 Jsou zde nějací kazatelé v této budově, kazatelé, kteří by sem chtěli přijít a postavit se zde spolu s námi, zatímco budeme zasvěcovat tyto děti Pánu? Budeme rádi, když sem přijdete a budete tu s námi. Dobře, je to ve zpěvníku? Našel jsi to, bratře Neville? Není to tam. V pořádku, kolik z vás to zná: *Přineste je?* Dobře, zpívejme teď všichni společně, zatímco maminky přinesou svá nemluvnátka. V pořádku. V pořádku.

*Přiveďte, přiveďte, ovce mé z úzkosti, bolu!
Dovedte, dovedte, k Ježíši je všechny spolu
Přiveďte, přiveďte, ovce mé z úzkosti, bolu!
Dovedte, dovedte, k Ježíši ty malé spolu.*

20 Skloňme na chvíli naše hlavy. Náš nebeský Otče, zatímco zde dnes ráno stojíme kolem oltáře a maminky, a tatínkové drží na rukou své ratolesti, které jsi jim laskavě dal. Jsou vděční za ně, Pane a přinášejí je dnes ráno sem k oltáři, v tomto Božím domě, aby ti je obětovali, odevzdali jejich životy Tobě. Ty jsi jim je dal. A my Tě prosíme, Bože, abys opatroval a požehnal jednomu každému z nich. Veď je, a nechť Tvůj anděl strážce od Boha, bdí nad každým z nich. Dej jim dlouhý život ve štěstí a radosti. Dej jim vyrůst v Boží muže a ženy zítřka, pokud nějaký zítřek bude.

21 Bože, modlíme se, abys vzbudil kazatele a proroky, a učitele z této skupinky nemluvnat, které jsou dnes ráno kolem oltáře. A když my zestárneme a nebudeme již schopni pokračovat, a možná nás budou vodit z místa na místo, nechť bychom byli schopni se zastavit, a naslouchat Evangelium zvěstovanému těmito zde přítomnými. Uděl to, Pane. A v onen slavný den, kdy už vše pomine a náš život doběhne ke konci, i těchto rodičů zde kolem oltáře, nechť bychom byli jako Jákob v oněch starých časech, který požehnal všem svým dětem, a řekl jim, jaký bude jejich konec v posledních dnech. A potom pohleděv nahoru, řekl: „Víte, odejdu ke svým lidem.“ A jednoho slavného dne, on i všechny jeho ratolesti, budou shromážděni v oné lepší zemi. Není tedy divu, že Balám řekl: „Nechť můj konec bude jako jejich.“ Bože, modlím se, abys dopřál tato požehnání těmto rodičům.

22 A zatímco jdeme, abychom na ně položili své ruce, jak nádherně a jak pokorně jsi to způsobil, Pane, že my, lidé této země máme tu výsadu, abychom žehnali děti ve Tvém jménu s vědomím, že nám bude

dopřáno, oč prosíme. A nyní jim chceme požehnat a ať Ježíš, ta neviditelná Osoba, ten Všemohoucí, se sem postaví, a požehná každému dítěti, zatímco klademe na ně své ruce, a zasvěcujeme je Tobě. Neboť o to prosíme v Jeho jménu. Amen.

²³ (Bratr Branham začíná posvěcovat malé děti. Prázdné místo na pásku - vyd.)

V takovém pokojíčku tam v severských zemích, Ty jsi mi dal zaslíbení ohledně toho dítěte. Otče, ať na něm odpočine Tvé požehnání.

Josefe, můj synu, odevzdávám tě Bohu. Ať se tvůj život stane požehnáním. Buď prorokem, Josefe. Ať na tobě odpočine Boží milost. Necht' Bůh tvého otce, Pán Ježíš Kristus tě vždy žehná, a učiní tvůj život požehnáním pro druhé. Ve jménu Ježíše Krista, ti žehnám. Amen.

(Prázdné místo na pásku. Bratr Branham žehná dětem - vyd.)

²⁴ Milujete malé děti? V těch malých přáteličcích je něco, co způsobuje, že si každá maminka přeje poprosit o požehnání pro své dítě.

Nu, stejně tak je to dnes ráno s naším nebeským Otcem vzhledem k nám dospělým. On chce požehnat každému. On nás staví před určitou věc, podává nám ji a říká: „Tímhle tě chci požehnat, mé dítě.“ Není to nádherné? A tak si můžeme takto vážit našeho dobrého, nebeského Otce.

²⁵ Nu, v souvislosti s těmi malými dětmi, víte, jednou jsem četl v Písmu, někde zde, bylo to ve Starém zákoně, jistou závažnou věc, které jsem si velice vážil a chystal jsem se ji přečíst. Je to zde, právě zde. „A Nátan řekl Davidovi: ‚Čiň vše, co je ve tvém srdci, neboť Bůh je s tebou.‘“ Vidíte? Čiň, co je ve tvém srdci. A častokrát jsem zjistil křesťanští přátelé, že jsem vyslovil jisté věci, aniž bych věděl, co mám říci, a tyto věci se uskutečnily. Cokoliv řekneš!

²⁶ Jednou bylo řečeno, když Ježíš sestoupil z hory a spatřil strom, na kterém nebylo nic než listí, nebylo na něm ovoce a On řekl: „Necht' od této chvíle nikdo z tebe neokusí.“

²⁷ A když následujícího dne procházeli kolem apoštolové, uviděli, že listí uschlo. Řekl: „Pohledte, jak rychle ten strom uschnul.“

²⁸ Ježíš řekl: „Mějte víru v Boha; protože cokoliv byste si přáli, když se modlíte, věrte a obdržíte to. A cokoliv byste řekli, budete mít, co jste řekli.“ Pomyslete. Ó! A možná dnes, ten veliký Duch Svatý Boží,

který stojí zde u oltáře a řeknete... dobrá, nemusí to být okrášlené. Nemusí to být nějaké veliké skvělé místo.

²⁹ Jákob vzal jednou kámen a dal si ho pod hlavu, a ten je dodnes uznáván jako korunovační kámen. Nebo kámen ze Scone. A velcí muži země tento kámen převážejí z místa na místo, protože na tomto kameni jsou korunováni králové země, ač je to obyčejný starý kámen, který ležel na poli. Bethel to byla hromada kamení, ležících jeden na druhém a stalo se to domem Božím, místem Jeho přebývání. Jákob řekl: „To nemůže být nic jiného než dům Boží.“ Pouhá hromada kamenů ležících jeden na druhém.

³⁰ Nemusí to tedy být veliké a skvělé věci. Je zapotřebí jednoduchost a víru k věření, to je zapotřebí. A ona to způsobí.

³¹ Nuže, s vědomím, že nám čas rychle utíká, nechtěli bychom vás příliš dlouho zdržovat, jelikož je horko a v modlitebně je přeplněno. A tak bych chtěl dnes ráno jen krátce promluvit na téma, které by mohlo... Doufám, že vám to pomůže. A než jsem odešel z domu, poznamenal jsem si dvě nebo tři věci. Řekl jsem: „Počkám a uvidím, co mi Pán dovolí říci, až tam budu.“ Poznamenal jsem si asi šest malých věcí, malých námětů a napsal jsem jeden, a strčil jsem si ho do kapsy. Pomyslel jsem si: „Dobrá, až budu za kazatelnu, možná, že On mně na něco navede, abych o tom promluvil.“ Nu, nejsem na tom lépe, než jsem byl tehdy. A tak v každém případě přečtu zde z Písma a ať mi je Pán dovolí pochopit. Ve 14. kapitole svatého Lukáše, počínaje 31. veršem, 14. kapitoly svatého Lukáše.

Anebo - který král si cestou do boje proti jinému králi nejdříve nesedne, aby se poradil, může-li se s deseti tisíci utkat s tím, který proti němu táhne s dvaceti tisíci?

Jinak totiž k němu pošle poselstvo, když bude ještě daleko, a bude se ptát na podmínky míru.

Tak tedy žádný z vás...

³² Chci, abyste pozorně sledovali. Nu, prvně On řekl... To je podobenství. On řekl: „Nu, blíží se král, který má dvacet tisíc vojáků; a ten král, který mu chce čelit, má deset tisíc vojáků. Tak tedy, ten první se posadí a zváží, jestli je schopen, jestli je schopen to udělat nebo ne.“ V pořádku.

... kdož se neodřekne všech věcí, kterýmiž vládne,

nemůže být mým učedníkem. [Vidíte?]

33 Nu, nechť Pán udělí požehnání svému Slovu. Skloňme teď na chvíli naše hlavy.

34 Náš Nebeský Otče, Ty, který všechno víš a nepatříš na člověka, neboť co je člověk, že jsi pamětliv na něj? Ty jsi učinil člověka a on je jako polní květ: dnes je nádherný, zítra je podřat, uvadne a je vhozen do pece. A prosím Tě, Bože, abys nám byl milostiv a nechť jeden každý si dnes udělá inventuru. Jsme zde jako v domě nápravy z důvodu, abychom se učili a dozvěděli se jak žít, a ať to dnes vyplývá z Tvého Slova, ó věčný Bože. Jsou zde shromážděny mnohé z Tvých dětí a mnohé z nich byly po léta Tvými dětmi, ale jako takoví přicházíme všichni zpět do domu Božího, abychom se učili a poznávali. A já, jakožto Tvůj služebník, toužím po tom, abych se o Tobě dozvěděl více. A prosím, abys na nás seslal inspiraci Evangelia, na svého služebníka a aby Tvoje přítomnost, a inspirace v této budově byla dnes tak mohutná, že až budeme odsud odcházet, v našich srdcích bude touha být lepšími Tvými služebníky a že být zde bylo pro nás prospěšné. Ó, milosrdný Bože, uděl nám tyto požehnání ve jménu Ježíše, Tvého Syna. Amen.

35 Nechť Pán teď požehná své Slovo, zatím co je čteme. Chtěl bych dnes ráno vzít téma: „Svůdní duchové nebo Slovo Boží?“ Nu je to poněkud zvláštní téma, ale jelikož jsme zde v modlitebně... minulou středu večer... Minulou neděli jsem promlouval na téma malého jubilea Evangelia.

36 A ve středu večer jsem kázal o ženě, která měla na hlavě čelenku, spíše... Ztratila jednu minci, a proto vymetla dům a snažila se ji najít před manželovým příchodem. A zjistili jsme, že tato žena byla orientálním typem ženy a ona znázorňovala církev. A tam nebylo zvykem nosit snubní prstýnek na ruce. Bylo to nošeno na čele a mělo to devět stříbrných mincí. A když se žena byla nevěrnou, vzali ten jeden stříbrný kus, a to ukazovalo na to, že je prostitutkou. A tak tato žena ztratila jeden kus, i když zrovna prostitutkou nebyla. Ale její muž nebyl doma a ona se rychle pokoušela najít tuto minci a vložit jej zpět do čelenky, protože kdyby se manžel vrátil, domníval by se, že byla přistížena při prostituci, a to by mělo za následek zkázu domova, a tak dále. A tento námět jsem krátce použil pro církev, která přišla o spoustu důležitých věcí. A je tu čas příchodu Otce a proto musíme rychle hledat. Nu, s vědomím, že v církvi a naší modlitebně...

37 A chci promluvit o *svůdných duchách*, což může být oprávněně

pojmenováno *démonologií*. V těchto dnech slyšíte mnoho o démonech, ale tak málo o tom, jak se jich zbavit. A jsme si vědomi, že démoni existují, ale něco jiného je, jak se této věci zbavit. A teď tu máme... Z milosti Boží jsme měli spoustu příležitosti jednat s těmito věcmi nazývanými *démony*, setkávali jsme se s nimi na pódiu a v denním životě, a tak bych tedy dnes ráno rád nahlédl do Písma, a shledal, čím tyto věci ve skutečnosti jsou.

³⁸ Nuže, aplikovali jsme to během uzdravovací bohoslužby, vždy z pohledu uzdravení. Rakovina, nádor, zákal, tuberkulóza, všechny tyto věci nejsou přirozeného původu, jsou to věci nadpřirozené a jsou démonického původu. Písmo to jasně dokazuje. Ale to jsou démoni v těle, související s bujením, jako rakovina, které mají v sobě život a tento život je démonem. Bujení zákalu, šíření se TBC a jiné nemoci, to jsou démoni. To je ovšem tělesná oblast.

³⁹ Nuže, dnes ráno se chystáme promluvit o démonech v duchovní oblasti, v duši. Oni jsou v duši stejně tak, jako v těle. A jsme nuceni uznat, že je pozorujeme v lidském těle, jako třeba rakovinu a jiné nemoci, které jsou v lidském těle.

⁴⁰ Zrovna nyní byla i rakovina pojmenována nemocí *čtvrté dimenze*, totiž jiné dimenze. Jistě, to je *démonologie*. Každá nemoc je nemocí čtvrté dimenze — její počátek.

⁴¹ Nu, ale rakovina v těle nebo rakovina v duši, démon může zasáhnout jedno i druhé. Nu, častokrát spousta lidí s dobrými úmysly... A mnozí dobří lidé, kteří se častokrát pokoušejí spočívat na nějaké bezvýznamné teologii, které se přidržují nebo na něčem, čemu se učili od dětství, shledávají hluboce uvnitř své bytosti, hluboce v duši, že nadále mají něco, co není správné. Mnozí z vás, kteří jsou zde dnes přítomni, není pochyb o tom, že kdekoliv se shromáždí křesťané, nacházíme lidi, kteří mají tyto duchy v sobě a oni... není to v pořádku. Nechtějí to mít. Oni říkají: „Ó, kéž bych mohl přestat lhát! Kéž bych nebyl žádostivý! Kéž bych mohl přestat s *tím*, nebo *oním*!“ Nu, to jsou démoni. A nyní oni častokrát přicházejí pod rouškou náboženství. (Jelikož je nedělní škola, je to doba vyučování a tak do toho nahlédneme.) Nu, oni častokrát přicházejí pod náboženskou rouškou.

⁴² Nuže, v Písmu jsme se jednou setkali s mužem, který se jmenoval Jozafat, byl to veliký, zbožný muž. A on přišel k jinému králi, který byl králem Izraele. A Jozafat byl Judským králem. A přišel k Achabovi, Izraelskému králi a oni se spřiznili, a spojili se za účelem boje v Rámot Galád. A udělali to, aniž by se před tím pomodlili.

43 Ó, kéž by si to lidé uvědomili! A to je důvod, proč jsem dnes ráno přišel a požádal vás, abyste si na mě vzpomněli, když pojedu do zámoří. Především se modlete!

Jednou ke mně kdosi přišel a řekl: „Bratře Branhame, domníváš, že je nesprávné dělat *takovou a takovou věc*?“

44 Řekl jsem: „Proč se ptáš?“ Vidíte? Jestliže je ve vašich myšlenkách pochybnost, nechte to být, nedělejte to vůbec. Nechodte do toho. Jestliže začnete něco dělat a máte pochybnosti, jestli je to správné nebo ne, nechte to být. Nechodte do toho vůbec, pak máte jistotu, že jste v pořádku.

45 Nu, všechny věci je zapotřebí prvně zvážit na modlitbě. „Hleďte nejdříve království Boží a jeho spravedlnost a všechny tyto věci vám budou přidány.“ Jsem si dnes ráno naprosto jist tím, že kdyby se muži a ženy mohli dostat do této pozice, ve které jejich duše, jejich smýšlení, jejich postoj bude dokonalý v Božích očích, že zde budeme mít jednu z nejmohutnějších církví, jaká kdy existovala.

46 Pozorujte nyní kratičce tuto tělesnou oblast. Nyní jsme... Již po mnoho let máme něco, čemu se říká „detektor lži.“ Připojí se to na zápěstí a na čelo, a můžeš se tam posadit, a pokoušet se co nejvěrohodněji zalhat, ale to zareaguje pokaždé záporně, protože lidská bytost nebyla stvořena k tomu, aby lhala. Lež je svůdná, závažná věc, špatnost. Raději bych denně vedle sebe měl opilce než lháře. Vidíte? Lhář! A tvé tělo nebylo přizpůsobeno k tomu, aby lhalo. Nezáleží na tom, jak jsi hříšný, zůstáváš nadále, byť padlým synem Božím. Nejhříšnější člověče dnes v tomto městě, Bůh neměl v úmyslu, abys byl hříšníkem. On si přál, abys byl synem Božím, či jeho dcerou. Jsi stvořen na Jeho podobenství. Hřích způsobil, že to děláš. A nezáleží na tom, v jaké míře se to pokoušíš napodobit a pokoušíš se ze lži udělat pravdu, lidé mají vědecký přístroj, který dokáže, že jsi na omylu. Můžeš to udělat naprosto nevinně, ale ono to pokaždé zareaguje záporně; protože tu, uvnitř lidské bytosti je podvědomí a to podvědomí ví, co je pravdivé. A nezáleží na tom, co řekneš navenek, to podvědomí ví, že to je lež a pomocí toho bude registrovat to, co je v podvědomí.

47 A proto kdyby muž nebo žena mohli dostat své myšlenky a své svědectví, a svůj život do takového souladu s Bohem (amen), že kanál Duchu Svatého bude dokonale zajedno s Bohem, co se potom stane! Kdyby se muž a žena mohli takto dostat do souladu svobodně ve svém srdci s vírou pramenící z jeho nejniternějšího vnitřku!

48 Mnoho lidí přichází k oltáři, abychom se za ně modlili, ale mají intelektuální víru. Vyznají své hříchy a připojí se k církvi, díky této intelektuální víře. Věří tomu ve svém smyšlení. Věří tomu, protože to slyšeli. Věří tomu, protože ví, že to je nejlepší způsob. Ale Bůh se na to nedívá. On se nedívá na tvoji intelektuální víru.

49 On se dívá na srdce, kde uvnitř Bůh... A když to pramení ze srdce, potom jsou možné všechny věci. Tvé vyznání je v souladu s tvým životem. Tvůj život promlouvá stejně hlasitě jak tvé vyznání.

50 Ale, když tvé vyznání něco řekne a tvůj život řekne něco jiného, pak někde něco nesouhlasí. Je to proto, že máš intelektuální víru a ne víru ze srdce. A to ukazuje, že *zde* zvenčí se nachází poznání Boha; ale *zde* uvnitř, je démon pochybnosti. „Věřím v Božské uzdravení, ale to není pro mne.“ Vidíte? „Ó, ano, je to možné, ale já tomu nevěřím.“ Chápete to? Navenek říkáte: „*Ano*“; uvnitř vaše svědomí řekne: „*Nikoliv*.“ Ten stejný vědecký přístroj dokáže, že to byla pravda, on to dokáže.

51 Všimněte si, když tito králové, předtím než vyrazili, oni měli... Předtím než Jozafat uzavřel spojenectví s Achabem, on měl první říct: „Pomodleme se, uvidíme jaká je vůle Páně.“

52 Dejte mi kazatele, dejte mi křesťana, dejte mi křesťanskou hospodyňku, dejte mi sedláka nebo dělníka v továrně, který postaví Boha na první místo ve všem a já vám ukážu člověka, který je ve všem úspěšný, navzdory všemu, čím jej ďábel zavalí. On hledá Boha na prvním místě. Musíme na prvním místě...

53 Ale oni to neudělali. Byli otupeni, protože Achab měl veliké vzkvétající království a vykonal mnohé věci, a žil v nesmírné nádheře zlata a stříbra, a byl velikým úspěšným mužem přesto, že byl nevěřícím.

54 A v takovém stavu se nachází dnešní svět. V takovém stavu je dnešní Amerika. V takovém postavení jsou dnešní církve. Postavili jsme ty nejhezčí kostely, jaké byly kdy postaveny. Máme ty nejkultivovanější vzdělance, jaké jsme kdy měli. Vyučujeme tu nejlepší teologii a tak dále, a naučili jsme se zpívat jako andělé, a přesto se někde nachází nějaká slabá stránka. Existuje při nás slabá stránka; protože lidé jdou za lidskou naukou a svůdnými duchy, místo, aby se vrátili zpět do Božího Slova. Berou si vzor ze světa. Pokoušejí se do toho umístit zářící světla, jako v Hollywoodu.

55 Jednou zde v proslulé denominaci Plného evangelia v Kansas

City, nebo, promiňte, v Dennevaru, na shromáždění; tam stojí kostel za milión dolarů. A tisíce misionářů čekají na padesát centů z téže denominace, aby mohli nést Evangelium pohanům. Dnes potřebuje misijně orientované, Bohem poslané probuzení Ducha Svatého, plné horlivosti pro Boha, aby mohlo vniknout do pralesů a vykonat něco pro Boha, místo stavění velkých krásných kostelů, jež zastíní ty v sousedství.

56 Raději bych se modlil v misii, která povstala z nějakého vymeteného hostince, kde je svoboda Ducha Svatého a láska Boží hoří v srdcích, místo, abych seděl v největší katedrále na světě a byl ochromen lidskými naukami, a dogmaty. My dnes potřebujeme probuzení, které by s námi zalomcovalo a přivedlo nás zpět do pravdy, zpět do Božího Slova.

57 Nuže, když tam přišli a Jozafat se natolik vzpamatoval, řekl: „Nemáš... Dobrá, ale zeptejme se na to Pána.“

58 On řekl: „V pořádku,“ Achab to udělal a poslal, a přivedl čtyři sta skvěle vyškolených kazatelů. Přivedl je tam a řekl: „Tito všichni jsou proroci.“

59 A tak se pustili do svých kouzel a začali se modlit. Řekli: „Ano, jdi v pokoji. Pán je s tebou.“

60 A potom, když těch téměř čtyři sta vydalo svá svědectví, že mohou jít v pokoji, Jozafat přece jen s vědomím... Pochopili jste to? Hledte, uvnitř srdce toho spravedlivého muže bylo něco, co mu říkalo, že v tom celém někde něco vězí. Něco zde nesouhlasilo.

61 Achab řekl: „Máme jich zde čtyři sta a jsou jednomyslní, všichni říkají: ‚Jdi, Pán je s tebou.‘“

Ale Jozafat řekl: „Nemáš ještě někoho?“

62 On odpověděl: „Dobrá, proč potřebujeme ještě někoho, jestliže máme čtyři sta, těch nejvzdělanějších mužů v zemi? Všichni říkají: ‚Jdi!‘“ To bylo intelektuální. Ale Jozafat uvnitř ve svém srdci věděl, že něco nesouhlasí. Nuže, on řekl: „Máme ještě jednoho, je to Micheáš. Ale nemám ho rád.“ Řekl: „On vždy říká něco zlého, žvaní, i když není tázán a vždy odsuzuje církev, a všechno možné.“ Řekl: „Nenávidím jej.“

Řekl mu: „Jdi, přiveď jej a uvidíme, co řekne.“

63 A když Micheáš přišel, řekl... Oni řekli: „Nuže, podívej, řekni to,

co ti ostatní.“

64 On odpověděl: „Řeknu pouze...“ Zde to je. „Řeknu pouze to, co řekne Bůh.“ Amen, „Nezáleží mi na tom, co říkají tvoji proroci a co řekne *ten*, a co řekne tvoje církve, a co řeknou oni. Řeknu to, co řekne Bůh. Bůh vložil něco do mých úst a já řeknu to, co řekne On.“ My dnes potřebujeme více Micheášů, kteří mluví to, co mluvil Bůh. Všimněte si, přivedli jej tam a on řekl: „Dejte mi jednu noc.“ A té noci mu vyšel Pán naproti a on se vrátil následujícího rána. Když tito dva králové seděli v bráně, řekl: „Běžte.“ Řekl: „Běžte, ale“ — řekl — „viděl jsem Izrael rozptýlen, jako bez pastýře.“

65 A jeden z těch kazatelů, celý vyparáděný přišel a udeřil jej do tváře, a řekl: „Kterým směrem odešel Duch Boží, když mne opustil?“

Řekl: „Uvidíš, až se vrátíš.“ Ano.

66 On řekl: „Poslyšte!“ On řekl: „Jsme služebníci Boží. Je nás čtyři sta a ty jsi jeden.“

67 Ale Micheáš odpověděl: „Řeknu ti, v čem je ten problém.“ Amen! Řekl: „Spatřil jsem vidění.“ Amen! Řekl: „A viděl jsem Boha sedícího na svém trůnu. Viděl jsem nebeské zástupy, které jej obklopovaly. A víme, že Slovo Boží vyřklo kletbu proti tomuto muži, kvůli tomu co spáchal.“

68 Nelze žehnat tomu, co Bůh proklel, stejně jako ďábel nemůže proklet to, co Bůh požehnal. To je individuální záležitost, nezáleží na tom, jak je někdo chudý nebo hloupý, nevzdělaný, neučený. To co Bůh požehnal, je požehnáno. To co Bůh proklel, je proketo. On ví jak rozlišit to, co je správné, od toho, co je špatné.

69 Micheáš věděl velice dobře, že Pán není s těmi kazateli. Dobrá, co se vlastně stalo s těmi kazateli? Všimněte si, co udělali. Oni byli nejlépe oblečení. Měli nejlepší jídlo. Scházeli se spolu na svých večírcích a tak dále, a ve svém spojení dospěli až do takového stavu, že neznali nic jiného, než svou vlastní teologii. A Bible říká, že Micheáš při pozorování vidění, vyslovil: „Bůh řekl: ‚Kdo sestoupí, aby svedl Achaba?‘ A lživý duch řekl: ‚Já sestoupím a svedu Achaba skrze tyto kazatele, a způsobím, aby tam Achab šel a aby se tak naplnilo Boží Slovo.‘“

70 Nu, dnes poslouchá tolik lidí! (Nu, nedělní školo, mám to rád.) Podívejte, tolik lidí naslouchá svůdným duchům, místo toho, aby se chopili Božího Slova. Duchové, oni jsou v tomto světě. To jsou démoni.

A oni jdou na různá místa a vcházejí mezi lidi, kazatele. Vcházejí mezi členy církví. Dostanou se mezi dobré lidi. A vzbuzují v nich mylné představy. A mluví věci a dělají věci, a vyučují věcem, a praktikují věci, které jsou v rozporu se Slovem Božím. Dnes mnozí z kazatelů ve svých sborech dovolují lidem hrát karty v církvích. Nu, zde se nejedná pouze o katolíky, je mezi nimi i mnoho protestantů, kteří to dělají.

71 Snaží se najít nějakou náhražku. Pokoušejí se zavést nějaký nový systém. Pokoušejí se zavést vzdělání, které by zaujalo místo Ducha Svatého. Nikdy se vám to nepovede, nehledě na úroveň vzdělání vašich lidí. Myslím si, že vzdělání je pro něho dobrá věc. Ale jestliže nemá k tomu Ducha Svatého, jeho vzdělání mu nic neprospěje. Vzdělání není schopno zaujmout místo vedení Duchem Svatým. Amen.

72 Všimněte si, oni se místo toho pokoušejí zavést podání ruky místo staromódního prožití, které jsme kdysi měli. Dnešní církev se stala moderní. Přicházejí dopředu a podají si ruce na znamení obecenství, děje se to přibližně takovým způsobem. Ale toto nemůže zaujmout místo staromódní lavice kajícníků, kam volali hříšníky, a ti dali svůj život do pořádku s Bohem. Jistě.

73 Dnes se snaží nahradit místo Božího desátku. Pokoušejí se zavést něco jiného. Chtějí to pozměnit. Přicházejí a hrají v kostelích hazardní hry, platí loterii. Loterie nikdy nemůže zaujmout místo Božího desátku. Večeře, prodej příkrývek, večírky, opatřit peníze za účelem úhrady různých dluhů, ale to nikdy nezaujme místo věčných Božích desátků a obětí. Nikdy. A přesto to děláme.

74 Co to je? To jsou svůdní duchové, kteří sestupují a pokoušejí se nahradit něčím Boží Slovo. Bůh nemá náhražky svého Slova. Ono je věčné a navždy. Bůh nemá nic, čím lze nahradit víru. Víra nemá náhražku. Naděje není schopna zaujmout místo víry. Víra je jedinečná, nemůže se s ní nic rovnat. Nelze ji nahradit... Naděje není schopna zaujmout její místo. Naděje — spíše víra, je základem věcí, kterých se nadějeme, důkazem věcí neviditelných. Vidíte? Naděje je jedna věc; víra je druhá věc. Naděje má naději; víra se toho chopí. Jedna z věcí je intelektuální; a ta druhá je bezprostředním zjevením Boha. Ona nikdy nezaujme její místo. Sice se o to pokoušíme, ale tím tvoříme pouze tyto náhražky.

75 Snažíme se stavět veliké kostely místo toho, abychom vysílali misionáře. To je další náhražka. Ježíš nikdy neustanovil nikoho, aby stavěl kostely. Tohle nebylo v Bibli nařízeno. Postavili jsme semináře a lidé jim dovolili zaujmout místo misionářů. My... Ježíš nám nikdy

neřekl, abychom stavěli semináře. To je sice v pořádku. Vzdělání, to je pokus, dostat toto na *tamto* místo. To nebude fungovat. Ježíšovo nařízení bylo: „Jděte do celého světa a kažte Evangelium všemu stvoření,“ až do konce času. A tak všechny náhražky, které máme, nenahradí to opravdové.

⁷⁶ Jednou jsem měl zkušenost s takovou náhražkou. Když mě poprvé začal bolet zub, musel jsem ho dát vytrhnout. Dnes mám na tomto místě vsazený falešný zub. Sotva jsem mohl mluvit. On nikdy nenahradí ten pravý. Nikoliv, přátelé. Ó, ach!

⁷⁷ Vezměte člověka a oblečte jej, udělejte ho ze dřeva, z křídý, z čehokoliv jen chcete, můžete jej nádherně upravit. On nemá v sobě citu, není při vědomí. Nemůže nikdy zaujmout místo opravdového člověka. Stejně tak, jako falešné obrácení, které přichází a říká: „Připojil jsem se k církvi. Budu se chtít polepšit.“ To nikdy nezaujme to ryzí, staromódní, Bohem poslané, obrácení Ducha Svatého, které způsobí, že člověk je proměněn ve svém srdci. Tohle to není schopno docílit, protože v tom není život. Není v tom nic, co by tomu mohlo dát život.

⁷⁸ Nedávno jsem zde viděl dílo významného umělce, vlastně sochaře, který vytesal sochu Mojžíše. Nemohu si vzpomenout, jak se jmenoval. Byl to řecký umělec. Stálo ho to život. A když to udělal tak, že si myslel, že to je dokonalé, byl tou podobiznou Mojžíše tak uchvácen, že ji udeřil do kolena a řekl: „Mojžíši, mluv!“ Vypadalo to tak skutečné! Ta podobizna byla tak dokonalá podle jeho představy, že vypadala jako skutečný Mojžíš, takže ji udeřil kladivem, aby v ní vzbudil cit.

⁷⁹ To by mělo církvi něco připomenout, nezáleží na tvých náhražkách, kolik máš lidí ve sboru, jak hezky zpíváte své písně, jak hezky se obléká tvůj sbor, kolik máš *toho* a *onoho* nebo ještě něčeho *jiného*, můžeš do toho udeřit, cítit cokoliv. To nikdy nezaujme místo života, dokud Kristus nepřijde do této církve v podobě Ducha Svatého a dá ji nové prožití znovuzrození. To nikdy nezaujme místo Božího Slova. Slovu Božímu se nic nevyrovná.

⁸⁰ Micheáš měl Slovo. Věděl, že má Slovo. Měl psané Slovo, měl je rovněž ve vidění. Věděl, co ve Svém Slově řekl Bůh. Věděl, co Bůh řekl na základě vidění. Obě tyto věci se sešly dohromady. On věděl, že to byla pravda a proto se nebál.

⁸¹ Ale tento svůdný duch, jen podívej, co on dnes provedl. Dělá

více členů, dělá lepší členy církve, ztrácí všechny zábrany, co se týče staromódního učení Ducha Svatého. Dovoluje mužům se zúčastňovat společenských večírků někde v suterénu, kde si mohou zahrát karty. To nikdy nepomůže; nahrazuje to vrchní příbytek, kde se modlili o Ducha Svatého. To dovoluje ženám scházet se a vyprávět si vtipy se spoustou nesoudných nesmyslů. To nikdy nemůže nahradit modlitební shromáždění. Ženy, způsob vašeho odívání a ukazování se dnes na veřejnosti, to je ostuda.

⁸² Slyšel jsem poznámku od bratra Nevilla, který řekl: „Bídni Američané,“ řekl, „poslali všechny své šaty do zámoří.“ Jistě. Chodí ve svém spodním prádle. Přesně tak. Museli je zřejmě věnovat misionářům, protože je nosí misionáři, lidé a domorodci v jiných zemích. Tito lidé zde se bez nich obejdou, takto to málem vypadá.

⁸³ Řeknu vám na rovinu, že se tu něco zvrhlo a sice zvěstování Evangelia Pána Ježíše Krista. To jsou démoni, kteří vás svlékají z vašeho oděvu. V Bibli se nachází pouze jedna osoba, která byla obnažená, to byl muž posedlý demony. A on dnes přichází v umírněné podobě — jakoby byl společenský, dobrý, jako by byl v pořádku. Jako ten chlapík včera večer. „Ochladilo se... Spíše, nebude ti tak horko, jestliže si odložíš šaty.“ Muži chodí po dvorku sem a tam, a jsou napůl nazí, ženy obdobně. Tedy, stáváte se takovými, že nemáte jeden vůči druhému více úcty než vůči psu. Co se to děje? Nechci vás ranit. Chci vám pouze říct, že je to posedlost demony a že nasloucháte svůdným duchům, kteří vám říkají: „To je v pořádku,“ ale to je lež.

⁸⁴ Pšeničné semeno může reprodukovat pouze pšenici. Jsi-li křesťanem, pak to nebudeš dělat. To neexistuje. Prostě nemůžeš. Máš intelektuální víru a říkáš: „Bratře Branhame, věřím Bibli.“ Tvůj život je důkazem, že ne. Amen. Svůdní duchové versus Slovo Boží.

⁸⁵ On věděl, kde stojí. Micheáš to věděl. Měl Slovo Boží. Byl velice nepopulární. Nikdo ho neměl rád, protože mluvil pravdu, i když oni si ty kazatele oblíbili.

⁸⁶ Stala se ovšem ještě další věc. Věřím a myslím si, že každý muž, stejně tak i žena, kteří mají prožití s Bohem, musí být rovněž trochu emocionální. Prostě tomu věřím. Jistě. Ale víte co? Lidé si osvojili emoce, místo křtu Duchem Svatým. Nadělají spoustu hluku a nic v tom není. Kdybys žil tak svatě, jak jsi hlučný, pak by to bylo v pořádku. Emoce jsou samozřejmě v pořádku; „tělesné cvičení malého je užitku.“ Ale svůdní duchové vešli do skupin lidí svatosti a přiměli je, aby spoléhali na to: oni můžou křičet nebo jsou schopni tančit nebo umí

vzbudit emoce.

87 Tento chlapík, ten vůdce těch proroků, kazatelů, on si byl naprosto jist, že je v pořádku, pořídil si pár rohů a tancoval dokola, a rozruch ještě umocnil. Chystal se odsunout asyrskou armádu z té země. Ale to byla lež! Slovo Boží říkalo něco jiného. Amen. Hledte, můžete být emocionálně v pořádku, pokud za tím stojí správné pohnutky, správný druh emoce, která řídí vaše emoce.

88 David tancoval před Pánem a jeho manželka se mu posmívala. A Bůh pohleděl z nebe a řekl: „Davide, ty jsi muž podle mého srdce.“ Ale jeho motiv byl správný. Jeho život, pozadí, bylo v pořádku.

89 A tak pouhá skutečnost, že můžeme být emocionální, ještě neznamena, že jsme zachráněni. Poněvadž to, že chodíme do kostela neznamena, že jsme zachráněni. Nevěřte těmto svůdným duchům. Pravý Duch Boží, pravé Slovo Boží je Boží pravdou; a to je Boží semeno, které předvede Boha ve tvém životě; bude zbožný, posvěcený, svatý.

90 U mnohých lidí nalézáme emoce a tak dále, a jsou tam rovněž i klevety, pomluvy, a jiné bezbožné věci. Bratře, to je kyselina sírová v církvi. To je démonická moc. Duch muže a ženy, který se dostane mezi jiné, a snaží se někoho odstrčit, a říká: „*To* není správné a *to* není správné, a *to* není správné.“ Jestliže si to důkladně probádáte, v devíti z deseti případů tato osoba chce vzbudit rozruch, který není v pořádku. Amen. Bůh nenávidí neshodu mezi bratry. Budte uctiví, budte svatí, milujte Boha, stůjte s Ním. A dokud jste si jisti, že váš život je v souladu s Biblií, s čistotou srdce, s čistotou myšlenek, v lásce k bratrovi a úsilí k budování Božího království, a konání těchto věcí, ve správném oděvu, správném životě, správném mluvení, navštěvováním správných míst, pak můžete mít jakékoliv emoce, a všichni tomu budou věřit.

91 Ježíš řekl: „Vy jste sůl země. Jestliže sůl bude zmařená, čím bude osolena? K ničemu se více nehodí, než aby byla vyvržena ven a od lidí pošlapána.“ Jste-li jen solí, nehodíte se k ničemu. Ale máte-li v sobě chuť, budete slaní a svět se stane žíznivým. Budte slaní a oni se stanou žízniví. Ó, aj!

92 Svůdní duchové, kteří se rozešli, démoni, přestrojeni. Podívejte, jsme v posledních dnech. Svět spěje rovnou do kulminačního bodu, jako bolestivý vřed, který jednou praskne a ten vnitřek se z toho vyleje. Znečistí se to. Žádná hojivá náplast tomu nepomůže. Odmítli sérum.

Odmítli léčbu. Vezměte takový narůstající vřed a nepoužijete-li penicilín nebo něco, co by jej odstranilo, a tak dále, bude nadále růst, až to jednou praskne.

⁹³ Právě toto udělal svět — není tomu dlouho, co začal upadat dolů. Přišli na vynikající nápad, vloudili se do toho falešní duchové a začali namlouvat lidem *to* a *ono*, a *tamto*. Rozdělili jsme se na devět set a něco různých denominací, a každá má jiný názor. Říkají: „Věříme *tomu*. Tečka! Toť vše čemu věříme.“ Nemohou dovolit Duchu Svatému vejít. Nemohou dát přednost v jízdě. Jestliže Bůh má lidi, kteří mohou křičet, potom všichni musí křičet. Mají někoho, kdo mluví v jazycích, potom všichni musí mluvit v jazycích. Mají všechno v takovém stavu, až na konec se to stane (čím?) absolutně infikované svůdnými duchy, kteří svádějí lidi do těchto emocí, i když v tom všem Boha není. A potom jdou a žijí nepořádně, jak se jim líbí a ještě tomu říkají „křesťanství.“

⁹⁴ A svět sedí a dívá se na to, a říká: „Dobrá, podívejte! Nejsem na tom hůře než oni.“

⁹⁵ Jak jsem řekl jednou večer o psu, o hříšníkovi. Nemůžeš obvinít... Hříšník je hříšníkem. Nepokoušej se jej reformovat. Nepokoušej se namluvit *to*, *tamto* a *ono*. On je především hříšníkem. On je především vepřem. On nic jiného nezná. Jestliže jde do kina a jde do nedělní školy, a jde si hrát s míčem, a dělá všechny tyto věci, je to prostě především hříšník. Jeho přirozenost je jako u vepře. Starý vepř strčí čenich do hromady hnoje a hledává v něm všechna zrníčka, a všechno možné; dobrá, to je vepř. Nemůžeš jej obvinít. To je prostě vepř. A stejně tak je to s hříšníkem. Ale jestliže jdeš a říkáš, že jsi křesťan a strkáš tam svůj nos spolu s ním, potom nejsi na tom vůbec lépe, ale spíše hůře. Vyjděte zprostřed toho. Distančujte se od světa. Necht' se distancují. Ať dovolí Bohu. Ať se distancují.

⁹⁶ Jak se můžeš distancovat? Tolik lidí dnes se dívá a říká: „Dobrá, bratře Branhame, jak se distancovat?“ Vím, že jste slyšeli o tom hodně teologie, „distančovat se.“ Mnoho lidí se při pokusu o to zapotí, pokoušejí se distancovat. Mnoho lidí přichází a říká: „Dal jsem se na čtyřicetidenní půst, abych něco docílil.“ Nepotřebuješ čtyřicetidenní půst. Potřebuješ, aby ses distancoval od tohoto světa a všech těch dábelských věcí, a chopil se Slova Božího ve svém srdci. Musíš být poučen, jak to udělat. Nedocílíš toho skrze poskakování, stejně tak to nedocílíš čtyřicetidenním postem. Docílíš toho skrze vydání svého srdce všemohoucímu Bohu.

⁹⁷ Jako nemluvnátko. Všimnul jsem si svého nemluvnátka tam vzadu, jeho maminka se jej snažila dnes ráno obléknout do malého kabátku. Ono se snažilo vsunout svoji ručku do rukávu. Nemohlo to udělat; neumí to. Musíš vést jeho ručičku. Ono to sice chce udělat, ale rozhazuje svýma ručičkami sem a tam, a nemůže se trefit do rukávu. A ví, že není ještě v rukávu.

⁹⁸ A stejně tak vy víte, že nejste v pořádku s Bohem, když se pomlouváte, lžete a tak dále. Nemůžete být v pořádku s Bohem, nezáleží na tom, do kolika církví patříte, dokud se neobráť vaše duše. Bratře, je to staromódní, ale způsobí to vzpruhu a dá to sílu do tvé duše. Zcela určitě!

⁹⁹ Pokuste se tam vsunout jeho ruku, ono musí mít někoho, kdo by ho vedl, jak tam tu ruku vsunout. A potom, až ruka bude v tom kabátku, bude si jisto, že to je v pořádku.

¹⁰⁰ Stejně tak to je s každým znovuzrozeným křesťanem. Když opravdu vejde do Boha, pozoruje svůj život, aby souhlasil se Slovem Božím a dává si pozor, aby se s ním srovnal do toho nejmenšího detailu. Je trpělivý, upřímný, tichý, pokorný, má sílu, víru, lásku, radost, pokoj. Není zmítán v rozbouřeném moři. Nestará se o každou maličkost. Neskáče *sem* a *tam* jako korek na rozbouřeném oceánu. Je stálý. Jeho srdce je čisté. Jeho myšlenky jsou čisté. Jeho úmysly jsou čisté. Jeho rozhodnutí jsou správné. A ví, že se vyrovnal se Slovem Božím. Má Božskou lásku, čistotu srdce vůči každému muži a ženě. On má... Zdržuje se od věcí tohoto světa, ty jsou pro něj mrtvé; už více po nich netouží. Nuže, nepřimějete přece dívku naplněnou Duchem Svatým, aby se oblékla do těch bezbožných šatů a jen tak z ničeho nic si vyšla ven. Nikoliv, přátelé.

¹⁰¹ Nuže, je zbytečné k ní chodit a vysvětlovat jí, že se mýlí, protože ona tomu stejně neuvěří, poněvadž ona nic jiného nezná. To je její radost. Nějaká žena si obleče tyto sporé šaty a vyráží z domu navečer, zrovna když její muž se vrací domů, oni mi říkají, že musí posekat trávu na dvorku. A tak, chcete mi říci, že to je správné? Ženy, neříkám vám, že jste špatné. Nechci tím říci, že jste nemravné. Ale neuvědomujete si, sestry, že se vás zmocnil nečistý duch? Proč to děláte? Máte přece dost rozumu nato, abyste věděli, že v tom není chladněji. V tom je ještě větší teplo. Je to nečistý duch.

¹⁰² Řeknete: „Já? Já — já jsem šel do kostela!“ Nabuchodonozor byl velikým mužem. Ale jelikož se stal nadutým, Bůh mu dal ducha vola a nechal jej žrát trávu po dobu sedmi let, a narostly mu nehty, jako

některým současným ženám. Jistě. A byl posedlý démonem.

103 Muž posedlý démonem si svlékl oděv. Nemohli ho obléci. Chápete, co tím míním? Je to svůdný duch.

104 Vaše církve se s tím smířila. Váš kazatel se bojí cokoliv o tom říct, bojí se, že bys už nezaplátil svůj desátek. V tom to vězí. V tom je ten háček. Můj Bože! Jak můžete kázat hejnu káňat, jestliže je nejdříve neobrátkíte a nedáte do pořádku s Bohem? Budou neustále strkat svůj nos do mršiny. Potřebujete to všechno vymést; a nechť se staromódní probuzení prožene od břehu ke břehu, a přivede muže a ženy do pořádku s Bohem. Distancujte se od věcí tohoto světa! Distancujte se od upadnutého, utlumeného kázání. Amen. Kažte Evangelium, tak řekl Bůh. „Milujete-li tento svět, láska Boží ve vás nepřebývá.“

105 Lidé mohou poskakovat a křičet celou noc, mluvit v jazycích, jako kdyby střílel z kulometu; odejdou a na druhý den mají tolik zlosti, že přehluší cirkulárku, a pak přijdou do sboru, a mluví něco, co způsobí úplnou roztržku v církvi. Nakonec, to není nic jiného než svůdní duchové, démoni! Tužte po tom, abyste se navrátili zpět do Slova, kde je Bůh v čistotě, svatosti. Amen. Přesně tak. Svůdní duchové, kteří se protiví Slovu Božímu!

106 Nedávno jistý muž, který přivedl obyčejnou ženu, katoličku... V době jejího přechodu to vytéká z jejích rukou a z čela. Kdyby dobrý, vedený Duchem Svatým kazatel... Pomyslel jsem si. Tento muž měl lahvičku tohoto neřádu z jejích rukou a šel, a pomazoval tím lidi. Fjú! Hrůza! To je anti kristovské! Nezajímá mě, jestli krev pochází z jejího nosu nebo z jejího čela a tak dále, bratře, neexistuje jiná krev, která by mohla zaujmout místo Krve Ježíše Krista, Syna Božího. To je jediná Krev, o které něco vím. Z její hlavy se mohl lít olej — a z jiné víno, ale jestliže to použiješ jako nějakou formu náboženství, je to z dábla. A když vidím, jak tomu kazatelé propadají, takovému nesmyslu!

107 Potřebujeme, abychom se vrátili do Knihy průvodce, zpět do Slova Božího! To je Slovo Boží, požehnaná stará Bible. Říkáš: „Dobrá, ale já se bojím stát se takovým, bratře Branhame. Bojím se, že bych tím přišel o některé ze svých potěšení.“ Co na tom? Nevíš co je radost.

108 Řekl jsem, že bych neodsuzoval opilce za to, kde chodí a že se opijí. On je celý rozladěný. Neví, co dělá. Ráno vstane sklíčený, pálí jej záha po pití. A tak jde koupí si dvě či tři piva a pak si koupí trochu alkoholu, a všelijaké nápoje tohoto druhu. Obyčejný kuřák se posadí a kouří, a vypouští dým nosem, jako nějaký nákladní vlak. V tom to

vězí. Neobviňuji jej; on nezná nic jiného, co by jej potěšilo. Nezná nic jiného. On je podle přirozenosti vepřem.

109 Můžete se stydět, vy, kteří vyznáváte křesťanství a spoléháte se na tohoto druhu potěšení, vždyť Evangelium Ducha Svatého není nic jiného, než elektrárna radosti. Evangelium Ducha Svatého je dokonalé opojení pro každého muže, který je sklíčený. Vypij doušek Evangelia Ježíše Krista, buď naplněn Duchem Svatým, budete tak opilí, že zanecháš tohoto světa, amen, s nevymluvnou radostí a plností slávy. V tom je ustavičná stimulace. To je ustavičné opojení, pij den a noc! Amen. To působí Slovo Boží.

110 Ale církve si osvojují jiné věci. Budou mít večírek a všichni půjdou na pláž, a budou se rekreovat. Zahrají si spolu karty, jako přátelé. Jistě. Zatancují si někdy v domě některého z členů, někdy v suterénu kostela. Tance; osvojí si něco, pokoušejí se najít něco, co by je uspokojilo. Co na tom záleží? Je to každopádně stádo vepřů. Především jsou to vepři. Kdyby se byť jen jednou zkontaktovali s Kristem, měli by tolik radosti, a ty věci by byly pro ně mrtvé, více než o půlnoci. Evangelium, opojení Duchem, radost nevymluvná, plná slávy.

111 Neodsuzujte hříšníka; mějte k němu soucit. Ať si jde a vykouří svou dýmku, ať si vypije svůj likér, ať si zahraje karty. Je v tom jeho rozkoš. Neobviňujte ho kvůli tomu. Přichází domů unavený, utahaný, dopřává si nějaké potěšení. Tvou povinností je, abys žil tak zbožným životem, který by mu dokázal, že Evangelium by bylo pro něj tisíckrát jistější. (Prázdné místo na pásku - vyd.) A jestliže zemře v takovém stavu, půjde se svým likérem do pekla. To je ďábelské opojení. Jestliže umře se svou dýmku, Bůh bude jeho soudcem. Jestliže zemře a bude chodit na tancovačky a parádit se nemravnými šaty, Bůh bude jeho soudcem.

112 Ale je zde jedna věc, jestliže zemřeš pod pomazáním moci Ducha Svatého, obdobně jak Štěpán, když vzhlédl vzhůru a spatřil Boží tvář a řekl: „Vidím otevřené nebe a Ježíše stojícího po pravici,“ potom jsi spřízněn s nebem, jako vlaštovka se svým hnízdem. Amen.

113 Svůdění duchové versus Slovo Boží! Distančujte se od toho, nechte to být. „Jak to udělat, bratře Branhame?“ Prostě to nechej být. To jediné, je zapotřebí. Chop se Slova Božího. Nechtěj nic vytvořit. Nepřicházej k oltáři kvůli tomu, abys do něj bouchal rukama a křičel: „Bože, dej mi Ducha Svatého! Bože, dej mi Ducha Svatého!“ On nepřichází z důvodu, že bušíš do oltáře. To ti nic neprospěje. Nikoliv.

Takovým způsobem to nepřichází. Je potřeba se Ho chopit za Jeho Slovo!

114 Podívejte se na Petra. Petr byl v nouzi, vypadalo to, že zahyne. A spatřil Pána přicházet po vodě. A řekl: „Pane, jsi-li to Ty, řekni, abych k Tobě přišel.“

Pán řekl: „Pojď.“

115 Petr neřekl: „Moment, Pane, dovol mi zahájit čtyřicetidenní půst, abych si byl jist tím, jestli mohu chodit po vodě nebo ne. Ó, Pane, dej, aby na mne sestoupilo dost Ducha, abych mohl tancovat v Duchu a mluvit v jiných jazycích v této lodi, a pak vykročím“? Nikoliv, přátelé! On se chopil Boha za jeho Slovo, uvolnil se a vyšel. Bůh jej skrze to provedl.

116 Co kdyby se Bůh setkal s Mojžíšem a řekl: „Mojžíši, jdi do Egypta a řekni faraónovi, ‚Propust' můj lid?‘“ Co kdyby Mojžíš řekl: „Dovol mi prvně zahájit čtyřicetidenní půst, abych se přesvědčil, jestli mám dost víry, abych tě poslechl, Bože. Dej mi něco, něco jiného, Pane. Dovol mi, abych ti něco řekl, dovol, abych se nejdříve přesvědčil, mám-li dostatek Ducha?“ Mojžíš se Ho na nic neptal, on se prostě chopil Boha za jeho Slovo a vyrazil. Takovým způsobem musíte jednat. Nečekal, až se stane ještě něco jiného, on prostě šel a udělal to.

117 Co s Eliášem, když sestoupil z hory Karmel, byl tam dlouho? Potkal chudou vdovu. Ona byla... Ona byla cizinka, pohanka. A když se s ní setkal, sbírala na dvorku klestí. A Bůh mu řekl: „Jdi do domu té vdovy.“ To asi není moc vhodné místo pro kazatele!

118 A tak šel do domu oné vdovy. A ona měla dva klacky. Řekl: „Co děláš?“

119 Řekla: „Chci nasbírat trochu klestí. Mám jen tolik jídla, abych z toho udělala dvě obilné placky. Pouze to mi zbylo. Jsou tomu už tři roky, co nepršelo.“ A řekla: „Když připravím ty dvě obilné placky, sníme je, já a můj syn a zemřeme.“

120 On řekl: „Udělej nejdřív jednu pro mne!“ Haleluja! Ó, vím, že to je šílené, ale já jsem na straně Pána. Řekl: „Udělej nejdřív jednu pro mne. Neboť TAK PRAVÍ PÁN.“ Tak je to.

121 Co je to? „Hleďte nejdřív království Božího a jeho spravedlnosti.“ Nikoliv království Božího a „trošku povyku,“ ne království Božího a „trošku emocí,“ ne království Božího a „trošku toho a toho.“ Nýbrž „Boha a Jeho spravedlnost a všechno ostatní vám bude

přidáno.“ Postavte nejprve to...

122 Nu, tato vdova to uslyšela. „Víra přichází slyšením, slyšením Slova.“ Ona řekla: „To je Slovo Páně, neboť to je svatý muž Boží. To je Boží prorok a já vím, že to je pravda. To je Slovo Boží.“

123 Neběžela se zeptat sousedky odnaproti, jak to má udělat. Nebyla zvědavá na její... a říct sousedce: „Nu, co si o tom myslíš? Řekl to kazatel, který je tam vzadu za mým domem. Zuzko, co si o *tom* myslíš?“

124 Šla domů, vysypala to. Nebrala ohled na sebe. Vydala to, co měla, aby mohla obdržet mnohem více. Toto potřebuje dnešní svět, tohoto staromódního vydání toho, co má. Haleluja! Vysypala to, aby mohla být naplněna. Vyprázdnila všechny svůj olej, všechny olej a všechnu mouku pro kazatele, pro Boží království. A když to tam všechno vysypala, sestoupil Bůh a naplnil nádobu moukou a džbánek olejem. Vyprázdnila to znovu, dala to na kazatelův talíř. A to znovu přišlo, naplnilo se to znovu. On to doplnil. Pokaždé, když to vyprázdnila, On to naplnil.

125 Dnes bych řekl, že když se člověk vyprázdní ze všech nesmyslů a vyvádění, napodobování křesťanství, a dovolí Duchu Svatému zaujmout své místo, potom se začne probuzení na ulici Osmé a Penn, které zasáhne celou zemi. Nechte těch nesmyslů. Vraťte se do Slova Božího. Vyprázdňte se, abyste mohli být naplněni. Dovolte to Bohu a On přijde. Vyprázdňte se; Bůh naplní. Všechny zbytečnosti *toho* druhu, jako: „Musíš dělat *to* a musíš dělat *tamto*; a jsi povinen dělat *to* a *tamto*.“ Zapomeňte na to! Vyklepte to z vaší duše!

126 Řekněte: „Bože, dovol mi být celý... Ode dneška být celý Tvůj. Pane, přicházím se zlomeným srdcem. Přicházím se zkroušeným duchem. Miluji Tě. Víš, že Tě miluji. A chci zapomenout na všechny hlouposti *tohoto* druhu, jako čtyřicetidenní půst a chci si být jist tím, že se přiblížím více k Bohu, a všechno *to, ono, tamto*, jsou nesmysly.“

127 Zastav to! V Písmu není žádné místo, které říká, že se musíme čtyřicet dnů postit. Něco takového tu není. Nic na světě tě nemůže přimět se postit, pokud ti to neřekne Bůh. Pokud se postíš, nebudeš pociťovat hlad, necháš si ujít tyto věci. Když se postíš, bratře, bude to pro tebe neustálá radost. Je řečeno: „Neukazujte se před lidmi jako pokrytci s dlouhým, smutným obličejem. Držím čtyřicetidenní půst, moje talíře mi teď nejsou na nic. Ztratil jsem třicet liber na váze, a řekli, že po tom vypadám lépe.“ Ó, jaký nesmysl! To jsou svůdní

dáblovi duši.

128 Přicházíš k oltáři a opakuješ: „Sláva, sláva, sláva,“ tak, že už málem nejsi schopen mluvit něco jiného a říkáš: „Musíš mluvit v jazycích předtím, než obdržíš Ducha Svatého.“ Nesmysl! Odhod' to pryč!

129 Odstraň to ze svého systému a pojď ke Slovu Božímu! Pán řekl: „Pokání činite, jeden každý z vás a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů a přijmete dar Ducha Svatého.“ Bůh, který nedodrží své Slovo, není Bohem. Amen. Vyprázdněte to. Dejte se naplnit. Amen. Ó! Mám to rád. To je Jeho Slovo. Řekl to Bůh. To souhlasí. A jestliže to řekl Bůh, On se o to postará. V pořádku. Všechny přípravy, které děláš, to že chodíš do kostela...

130 Je to jako ve vagónce kde se dělají veliké nákladní nebo veliké osobní vagóny. Kdysi jsem tam pracoval. A vezmou a dělají ty veliké kočáry a tak dále, a používají k tomu tvrdé dřevo, a kolem to vykládají mahagonem, a všechno je tak hezké, a postaví to na koleje, ale je to úplně mrtvé. Dají do toho parní stroj, ale není v něm pára. Jednoduše to tam stojí.

131 Dnes je potřeba, aby zatopili pod kotlem, dnes je třeba trochu páry. Dnes je třeba, aby církev vzkypěla; a nezhavější vroucí tekutinou, která může vyvarit hřích z tvého života je láska. A jestliže se nemůžete vzájemně milovat, jak můžete milovat Boha, kterého nevidíte? Láska přikryje množství hříchů. Zamilujte se do Boha a pak budete milovat jeden druhého, a budete milovat církev, budete milovat toho Původce, budete milovat všechno zbožné, a budete se vyhýbat světským věcem.

132 Svůdní duchové obcházejí lidi a namlouvají jim *to*, *ono* nebo *tamto*: „Musíte udělat *toto*. Musíte udělat *tamto*.“ To proto, že povstaly denominace a dostalo se jim trochu zjevení a říkají: „Dobrá, teď věřím, že ten muž... Věřím na základě Bible v takovou věc, jako je křik.“ Jistě. To je pravda. Ale udělali z toho denominaci. „Když křičíš, už to máš.“ Ale ve skutečnosti to nemáš.

133 Povstane někdo jiný a řekne: „Mluvení v jazycích.“ To souhlasí. To je v Bibli. „Dobrá, když mluvíš v jazycích, už to máš.“ Ale spousta mluvila v jazycích a neměli to. Vidíte? To není ono. Nikoliv, přátelé.

Mnozí mluví: „Dobrá, musíme prorokovat.“

134 Podívejte se na ty proroky s rohy na hlavě, poskakují

a prorokují. Micheáš řekl: „Všichni jste lháři.“ Amen. To souhlasí. Bůh se takto nezjevuje. Bůh přichází k upřímným srdcím a zkroušeným duchům. „Kteří chodili a rozsívali s pláčem, oni se budou bez pochyb znovu radovat, a s plesáním budou snášet vzácné snopy.“ Amen. Pochopte to správně, přátelé.

135 Je zde tolik démonologie, démoni působící v lidských duších! Pozoruj, jaké to přináší ovoce. Jakým životem žije ta dotyčná osoba. Pozoruj způsob jejich jednání, pozoruj, co oni dělají, pozoruj jejich motivy. Je prostě nemožné... A kdybych vám řekl, že „jediný způsob“... Zde stojí auta, hezky v řadách. Nebe je například v Charlestonu. Nemůžete tam jít pěšky. Jediným způsobem je použít auto. A každý člověk, který překročí tuto čáru, musí s sebou přinést pět galonů benzínu. Zde je jeho auto, ale nemá-li benzín, nemůže tam dojet. Dobrá, to je přesně, dokonale, způsob, jak je to s nebem. Jestliže zemřeš bez Boha, nezajímá mne, jak jsi žil a kolik automobilů jsi vyrobil, jestliže tam není láska Boží, která tě přitáhne do království Božího, jsi ztracen.

136 Existuje plus a minus. Nezáleží na tom, kolik elektřiny proudí v plusu, jestliže tam není zemnicí vodič, nikdy nebudeme mít světlo. Jistě. Musíš být zakořeněn, uzemněn v lásce Boží. Ó, bratře! Dej ten plus a minus dohromady, budeš mít světlo, staromódní Světlo Evangelia. Ať se rozšíří od pobřeží k pobřeží. Bez toho to nemůžeš mít. Nezáleží na tom, jak si potřásáte rukama, poskakujete, bez toho plusu — musíš mít zemnicí vodič, aby se rozsvítilo světlo. Amen.

137 Všimli jste si toho? Připojte k tomu zemnicí vodič a všechno to bude směřovat rovnou k podstatě, dolů do země. A pokaždé, když se člověk nechá zakořenit a uzemnit v Slově Božím, to ho zakoření, a uzemní na Golgotě, tam kde je kotva, kde bylo přesunuto Boží stanoviště. To působí Světlo Evangelia. Amen.

138 Víte, v čem to vězí? Lidé v těchto velikých studených, formálních márnících předstírají, že káží Evangelium. Včera přišel ke mně jistý malý kazatel, patří k jedné z největších denominací v této zemi, nepočítáme-li Katolickou církev. Řekl mi: „Bratře Branhame, jsem nemocen a unaven.“ Řekl: „U nás se chystají; nás kazatele obléknout do kněžských šatů s límcem, kolárkem a budeme kázat předepsané věci. Řeknou nám, co máme kázat, každé tři měsíce.“ Řekl: „Už to nemohu déle vydržet.“ Řekl: „Co bych měl udělat? Mám začít kázat Evangelium?“

139 Řekl jsem: „Bratře, dokud jsi s touto denominací, respektuj ji.

Říkej, co bys měl. Ale zajdi ke svému presbyteru nebo superintendentovi a řekni: „Pane, byl jsem znovuzrozen z Ducha Božího. Zde je Slovo Boží. Jestliže mi je dovolíš kázat, zůstanu v církvi. Pakli ne, jdu pryč. Předej to někomu jinému.“ Tak je třeba jednat. Nechoď jako okolo horké kaše. Nebuď nastaven negativně. Vyjdi a řekni, oč se jedná. Jistě.

140 On řekl: „Bratře Branhame, myslíš si, že bych zase měl sbor?“

141 Řekl jsem: „Kde je tělo, tam se shromáždí orli.“ Jistě, oni za tím půjdou.

142 Jako jednou jistý muž, který měl líheň kuřat, nu, to není vtip. Neříkám to jako vtip. Chci tím na něco poukázat. Nasadil tam kvočnu, ale neměl dost vajec. A tak tam dal kachní vejce. A když se všechna vylíhla, ta kachna byla tou nejlegračnejší věcí, kterou ta kvočna kdy spatřila. A tak ta kvočna kvokala na kuřátka a ona se sbíhala k ní, ale to káčátko tuto řeč neznalo. A jednou je kvočna zavedla za stodolu. A tam za stodolou byla řeka. Jakmile káčátko ucítilo vodu, rychle pospíchalo k vodě. Stará kvočna řekla: „Kvo, kvo, kvo.“ A káčátko odpovědělo: „Kva, kva, kva.“ A pospíchalo k vodě. Proč? Byla to kačena, podle přirozenosti. Když ucítila vodu, bratře, nikdo ji před tím nezadržel, protože to byla kačena.

143 A dnes mohu říct, že každý člověk, který opravdově touží po tom, aby našel Boha, ten nedovolí, aby mu nějaká církev diktovala věci, které nemůže dělat, *takové* či *takové*. Jestliže máš v sobě Boží přirozenost, budeš směřovat ke svatosti. Půjdeš za správnými věcmi. Budeš obhajovat správné věci. Budeš dělat správné věci. Budeš uvažovat o správných věcech. Budeš žít správnými věcmi. Jsi-li kačenou, budeš mít rád vodu. Jsi-li křesťanem, budeš milovat Krista. Jestliže jsi z dábla, budeš milovat věci, které jsou z dábla. Jsi-li káně, budeš milovat mršiny. Jsi-li vepřem, budeš žrát hnůj. Kde se dnes nacházíš? V pořádku. Tvrdíš, že jsi zde nahoře a sytíš se věcmi Páně a potom se odvracíš dolů, a ryješ v zemi s ďáblem? Něco v tom nesouhlasí. Přestaňte naslouchat těmto duchům; to jsou démoni. Nezáleží na tom, že zůstaneš třeba sám. Téměř všichni muži a ženy, kteří kdykoliv něčeho dosáhli, byli muži a ženami, kteří stáli osamělí s Bohem.

144 Pohledte na Micheáše jak on tam stál; ne jako gibraltarská skála, nýbrž jako Skála věků. On řekl: „Nemohu nic říci... Nezajímá mě, co říká seminář. Nezajímá mě, co na to řekne můj sbor. Nezajímá mě, co řekne král. Useknou-li mi hlavu, budu přesto říkat pouze to, co

Bůh vloží do mých úst.“ On byl v pořádku. On byl v pořádku.

¹⁴⁵ A dnes, muži a ženy, nevěnujte pozornost tomu, co má pro vás svět, jaký prostředek pro vás má, jakou má očkovací látku proti bacilům, když tvrdí: „Jestliže se připojíš k naší církvi, budeš v pořádku.“ To je falešná očkovací látka. Proč? Stále v tobě vězí nemoc hříchu. Jistě. Ale říkám ti jedno, bratře, proti hříchu tě může naočkovat jedině to, když přijdeš k vzácné Krvi Pána Ježíše Krista a budeš naplněn Duchem Svatým, a to tě naočkuje proti veškerému hříchu, a tvoje touhy budou směřovat k nebi, a nebudeš mít čas na věci tohoto světa.

Modleme se.

¹⁴⁶ Náš Nebeský Otče, když vidíme na lidech tyto svůdné duchy, jak ony opovrhují Božími věcmi, Bože, modlím se, abys uchopil každého muže a každou ženu, která se tu dnes nachází. Nechtěj je to dnem, Pane, kdy si uvědomí, že jejich život se neshoduje se Slovem. A že naslouchali bludným věcem a že ďábel je konejšil časopisy s takzvanými „Opravdovými příběhy,“ naskrz shnilými zvrácenostmi tohoto světa, a různými filmy, a špinavou televizí. Ó, Bože, to jsou tak nepřijatelné věci pro křesťana, aby se na to díval! Bože, dělá se mi špatně. Ty jsi řekl, že se Ti udělalo špatně, na zvracení. Řekl jsi: „Pes se vrátil k svému vývratku a umytá svině do válení se v blátě.“ Starý pes něco vyvrhne. A když vidím ty napolovic narozené, předpokládané, pokrytecké osoby, jak přicházejí k oltáři, a jak ty vytrhneš z nich tento svět; a oni v tom pokračují dál, a vracejí se k tomu, a pojídají to znovu. Ó, Bože, očisti Tvůj dům, Pane. Haleluja! Sešli Ducha Svatého s takovým staromódním přesvědčením, aby očistil lidský vkus a pročistil duši, a očistil jej, a učinil ho bytostí spojenou s nebem. Dej mu... Obnov jeho mladost a jeho sliby, jako u orla vznášejícího se, a zanechávajícího za sebou věci tohoto světa, a vzlétajícího tam k nebi, kde je schopen spatřit z dálky přicházející soužení. Uděl to, Bože.

¹⁴⁷ Ty jsi k nim přirovnal své proroky, k orlům, kteří měli orlí zrak, mohli vzlétnout vysoko a spatřit věci dávno předtím než se staly. Ó, Bože, požehnej této malé církvi. Požehnej přítomným lidem zde. Požehnej příchozím, kteří jsou dnes v našich branách. A ať pochopí, že toto poselství nebylo určeno nějaké nekonkrétní osobě, ale bylo určeno, Pane, obzvláště těm, kteří jsou v hluboké nouzi; s vědomím, že jednou se musíme spolu postavit před soudem Božím a s vědomím, že se budeme zodpovídat za to, že jsme znali pravdu, a neřekli jsme ji. Otče, prosím, aby to proniklo do každého srdce. V Ježíšově jménu.

148 Když máme na chvíli skloněné hlavy, rád bych věděl, jestli je zde dnes ráno někdo, kdo by řekl: „Bratře Branhame, jsem nemocen a unaven kvůli těmto věcem. Drží se u mne takové banální věci, které mne už tak dlouho sužují. Vždy mluvím něco zbytečného. Dělán věci, které bych neměl, vím o tom. Na křesťana se to nesluší. Nechci to dělat; Bůh ví, že nechci. A nechci déle naslouchat těm starým duchům. To je věc, která mě po celý život zbavovala opravdové lásky a svobody v Kristu. Chci, aby ses za mě modlil, bratře Branhame, aby mne to dnes opustilo.“ Zvedneš ruku? Ať každá hlava je skloněna. Bůh vám žehnej. Ó, aj, tucet rukou! Bezvýznamné, obyčejné věci, které působí, že se začneš s někým v modlitebně hádat, že se budeš někomu vyhýbat. Ó, to je bezbožnost. To je neshoda mezi bratry. Nedělejte to. Nechtějte to dělat. Nechcete, aby nějaké staré a jiné věci, špatná nálada, a všechno ostatní, ti bránily v růstu.

149 Řekni: „Bože, nechci víc už tyto věci. Jsem tím nemocen a unaven. Dnes jsem hotov to odložit. Přicházím teď, Pane a chci se zbavit svého sobectví. Jestliže se mnou bratr nejedná správně, budu se přesto za něj modlit. Jestliže se mnou můj otec zachází špatně, budu jej přesto milovat. Jestliže moje manželka nebo můj manžel nejedná se mnou správně, půjdu a pokorím se před Bohem. Vyhližím pouze Tvé Království. Chci projít kolem toho, když problémy kolem mne jen hučí, chci stát nadále s mýma rukama vztaženýma vzhůru, a se srdcem čistým před Tebou, Pane, s vědomím, že jednou se s Tebou shledám. Chci mít prožití tohoto druhu, Pane, učiň mě ode dneška, takovým.“

150 Zvedni svoji ruku, ty, kdo jsi to před chvílí ještě neudělal. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. Sestro, dej nám tón, zatímco necháme své hlavy skloněné. Kolik z vás to myslí vážně? Nehrajte si s tím teď. Teď není čas na hraní. Teď je čas to přijmout. Teď je čas, kdy to musíš přijmout. Přijď, vyklop to ven. Chtěl bys? Pojď, dej vše, co máš Bohu. Řekni: „Bože, nemám toho příliš moc. Jsem pouhou hospodyňkou. Nemohu toho vykonat mnoho, Pane, ale mohu číst Tvou Bibli, mohu se modlit každý den. Mohu odhodit všechno to smetí, které nosím v hlavě. Mohu všechny tyto nesmysly vyhodit ven. Provinil jsem se v mnohé věci, o které se kazatel zmínil dnes ráno, a proto to chci vyklopit ven. Nechci to. Bože, naplň mne láskou. Naplň mne věcmi, které mne uschopní milovat i toho nejhoršího nepřítele. Opravdu si to přeji, Pane.“

151 Zatímco hudba hraje, nechtěl bys sem přijít a postavit se zde u oltáře uprostřed nich, pokud jsme tu shromážděni a modlíme se?

Jestliže to vskutku míníš vážně, jestliže jsi připraven to zanechat, neodejdeš od toho oltáře dnes, aniž by to déle tížilo tvé srdce, jestliže přijdeš s upřímností. A řekneš: „Přicházím sem, jen abych tu chvíli postál, bratře Branhame, ano, zatímco se krátce se mnou pomodlíš, osobně.“ Přál bych si, abyste přišli, prosím. Přijdete? Se skloněnými hlavami, kdo vstane a přijde k oltáři, kolem oltáře?

*Ježíši mne nepomíjej vyslyš lkaní mé:
jiné-li si vyhledáváš nepomíjej mne.
Ježíši, Ježíši, vyslyš lkaní mé:
jiné-li si vyhledáváš nepomíjej mne.*

¹⁵² Nezáleží na tom, jak dlouho jsi byl křesťanem, jestliže tě ještě trápí tito stáři duši, kteří k tobě mají přístup, kteří způsobují, že jednáš neukázněně a někoho pomlouváš. Přichází-li někdo, přichází a přijde na někoho řeč, ihned se k tomu připojíš a pošpiniš ho. To je špatné, bratře. Nedělej to, to tě nakonec zadrží před zaslíbenou zemí. Jestliže se tě drží takové věci, které by neměly, jestliže láska Boží opravdu není ve tvém srdci, nechceš být natolik dámou, a mužem, abys přišel a řekl: „Bože, jdu to ze sebe vyklopit dnes ráno, právě teď. Chtěl bych odejít od oltáře jako jiná osoba.“ Přijdeš?

¹⁵³ Jestliže je zde nějaký hříšník, který ještě nepřijal Ježíše a uvědomuje si, že je hříšníkem a nepoznal Ho jako svého Spasitele. Říkáš: „Bratře Branhame, ano, myslil jsem si, že mám hodně potěšení, chodím na zábavu, společenské večírky a tak dále. Dívám se na špatné filmy. Čtu staré knihy, kde jsou vulgární historky. Upřímně řečeno, rád je čtu.“ Bratře, něco s tebou není v pořádku. Je to tvůj apetit; pohleďte, dovolte se mi podívat, co člověk čte, dovolte mi vidět, na co se dívá, poslechnout hudbu, jakou on poslouchá.

¹⁵⁴ Jednou když jsme jeli autem, jistá osoba zapnula rádio se starou vulgární hudbou. Řekl jsem: „Ihned to vypni. Nechci to poslouchat.“ Bylo to nějaké Boogie-woogie.

Řekla: „Proč, mně se to líbí.“

Řekl jsem: „Tvoje přirozenost je špatná. Jsi na omylu.“

¹⁵⁵ Když jsem tam potom pobýval, po několika dnech, na úbočí hory nebo kopce, a rybařil jsem s onou osobou, zpívali ptáčci. Ozvali se skřivánci. Ve vzduchu letěl martingal', spíše slavík, a zpíval oslavné melodie. Zavolał jsem na toho chlapce, řekl jsem: „Hele, hochu, to je

moje hudba. To můžeš mít zapnuto. To je moje rádio. Bůh je sem posílá, v tuto dobu, co jsem zde. To utišuje moji duši.“

¹⁵⁶ To je lepší než ty bláhové nesmysly, ty hrací automaty, které neustále řvou až tak, že se na takovém veřejném místě nemůžeš ani najít. To je dábelská dieta. To je ta dábelská hromada celá promíchaná s hříchem. Jsi v té špině tak hluboce ponořen, že se z toho raduješ? Když do těchto skříní házejí peníze a vycházejí z toho všechny tyto nesmysly, dělá ti to potěšení? Měl by ses stydět. Jsi odpadlík. Vzdaluješ se od Boha. Neznáš Boha. Kdybys znal Boha, na základě odpuštění svých hříchů, nikdy bys neposlouchal takové nesmysly. To by bylo pro tebe mrtvé. Zvracel bys z toho. Neprál by sis to. Tvoje dieta je jiného rázu. Miluješ Boha. Nechceš dnes ráno přijít, pokleknout zde s těmi, kteří se tu už vyznávají, dnes ráno?

¹⁵⁷ Jsou zde muži a ženy, kteří zde klečí, oni byli po léta křesťany. Já je neodvádím od křesťanství. Ale pokouším se jim říci, že to je ďábel, který je straší a překáží jim v docílení plné radosti. Duch Svatý je radost. Dobrá, já se probouzím opilý, jdu spát opilý, jsem opilý po celý den a celou noc. Ó, mám to prostě tak rád. Jdu s tím rybařit, „Nepomíjej mne, ó laskavý Spasiteli, slyš mé pokorné lkání.“ Jdu s tím na lov, zpívám a oslavuji Boha. Káži všude, kam jdu. Nechceš být takovým? Plný Ducha Svatého, který tě stimuluje. Ó, aj! Slyšíš, jak zpívají ty sprosté, oplzlé písničky. Ty však můžeš zpívat toto:

*Směřuji do zaslíbené země,
Směřuji do zaslíbené země;
Kdo přijde a půjde se mnou?
Směřuji do zaslíbené země.
Směřuji do zaslíbené země,
Směřuji do zaslíbené země;
Kdo přijde a půjde se mnou?
Směřuji do zaslíbené země,
Kdy docílím ten požehnaný odpočinek,
a budu navždy požehnan!
Kdy spatřím tvář svého Otce,
a odpočinu v jeho klíně?
Směřuji do zaslíbené země,
Směřuji do zaslíbené země;
Kdo přijde a půjde se mnou?
Směřuji do zaslíbené země.*

158 Nechceš přijít a připojit se? Nechcete přijít? Jen pojďte. Vzpomínám si, jak asi pět set z nás stálo tam, kde jsem křtil onehdy sto dvacet lidí, bylo to asi v tomto ročním období, tam na břehu řeky. Haleluja! Promluvil Hlas, který řekl: „Jednou budeš šířit toto Evangelium po světě.“ Jak mohl chudý, neznámý, nevzdělaný venkovan něco takového udělat? To byla Boží milost! Amen.

159 Ó, kdo přijde a půjde? Zbavte se toho, odložte to stranou, každé břemeno, teď. Neposlouchejte tyto svůdné duchy. Přijďte, naslouchejte Slovu Božímu, TAK PRAVÍ PÁN! „Blahoslavení, kteří lační a žízni nebo oni nasyceni budou.“

160 Skloňme své hlavy, zatímco se budeme modlit za tyto zde při oltáři.

Drahé děti, chci, abyste dnes ráno pamatovali, že jste zde kvůli tomu, abyste složili veškerou tíhu a hřích, který vás tak snadno obkličuje. Pavel řekl, v epištole k Židům, 12. kapitole:

... i my, obklopení takovým oblakem svědků, odložme každou zátěž i hřích, jenž nám tak snadno bývá překážkou, a s vytrvalostí běžme závod, který leží před námi.

A co mám ještě říkat? Vždyť mi nepostačí čas, abych vyprávěl o Gedeonovi, Barákovi, Samsonovi, Jeftem, Davidovi a také o Samuelovi a prorocích,

kteří skrze víru podmaňovali království, konali spravedlnost, docházeli zaslíbení, zacpávali tlamy lvům,

uhašovali moc ohně, unikali ostrí meče, bývali posilnění v slabosti, stávali se silnými v boji a obraceli na útěk vojska cizinců.

Ženy dostávaly své mrtvé vzkříšené, zatímco jiní byli mučeni a neočekávali vysvobození, aby tak dosáhli lepšího vzkříšení.

Jiní pak zakoušeli výsměch a bičování a dokonce pouta a vězení.

Bývalí kamenování, rozřezávání, pokoušení, umírali zabíjením mečem, chodili v ovčích a kozích kůžích - strádající, soužení a trápení.

Svět jich nebyl hoden. Bloudili po pustinách a horách, po jeskyních a rozsedlinách země

a nikdo z nich (ačkoliv skrze víru obdrželi lepší svědectví) nedosáhli zaslíbení;

neboť Bůh zamýšlel něco lepšího pro nás, aby oni bez nás nedošli k cíli.

Proto i my, obklopeni takovým oblakem svědků, odložme každou zátěž i hřích, jenž nám tak snadno bývá překážkou, a s vytrvalostí běžme závod, který leží před námi.

Hledme na původce a dokonavatele víry Ježíše, který pro radost, jež ležela před ním, podstoupil kříž nedbaje na hanbu a posadil se po pravici Božího trůnu.

161 Ježíš ve své modlitbě řekl: „Otče, posvěcuji sebe.“ Ježíš se posvětil, církvi! On se mohl oženit, ale neudělal to. On se posvětil. Řekl: „Posvěť jich, Otče, skrze Pravdu. Slovo je Pravda.“

162 A tak odvrhněme všeliké břímě. Máte špatnou náladu? Je ve vás něco, co způsobuje, že mluvíte, kdy mluvit nemáte? Ó, Bože! Odvrhněme to teď. Odložme to zde, pozorujte, jak oheň z oltáře sestoupí a pohltí to. Pozorujte lásku Boží, která to shladí. Pozoruj jak to sobectví, způsob tvého chování vůči tvé manželce, způsob tvého chování vůči sousedovi, způsob vyjadřování se o lidech ve sboru, polož to dnes ráno na oltář a oheň Boží sestoupí, a pohltí to a na tom místě bude hořet Boží láska.

163 Jsi nemocný? Odlož to na oltář a řekni: „Pane, zde to je. Stvoř ve mně čistého ducha. Stvoř ve mně uzdravující moc.“ Uvidíte, co Bůh učiní. Bůh to udělá dnes ráno.

164 Náš nebeský Otče, skláníme se ve Tvé přítomnosti a zastáváme se zde těch u oltáře. Ať Tvoje milost odpočine na každém jednom z nich, Otče. Teď zatím... Pane, nemohu to pro ně udělat já. Oni to musí udělat sami. Nikdo to nemůže udělat za ně. Musí to udělat sami. Ať teď řeknou ve svých duších: „Ó, Bože, ta zlost, odkládám ji zde, Pane. Nikdy se už toho nedotknu. Ať se stane cokoli, nechám to prostě jít, od této chvíle dál. Ten můj jazyk, který se tak snadno poddával klevetám, Pane, odkládám to zde. Už ho nikdy tímto způsobem

nepoužiji. Posvěť můj jazyk, Pane. Dovol mi pocítit anděly, kteří se zde procházejí, jako Izaiáš, který řekl: „Jsem nečistých rtů, běda mi!“ A přišel anděl, vzal kleště, přišel k oltáři, uchopil rozžhavený uhel, položil na jeho rty a posvětil jej. Bože, posvěť dnes ráno všechny ty mluvky, ty, kteří moc mluví a rozsévají neshodu. Dej to, Pane.

¹⁶⁵ Všechny ty nemocné, kteří uklekli v této budově, nemocné lidi, s vědomím, že to jsou rovněž démoni. Bože, jakožto tvůj služebník, kárám je v Ježíšově jménu. Ať opustí všechny nemocné lidi. A ať každá nečistá osoba, která je posedlá nečistými vulgárními myšlenkami, žádostivostí, jak u mužů, tak i u žen, Bože, odejmi to od nich. Těch všech zde, kteří se chtějí zbavit cigaret a společenských připitků, a večírků, a sobeckých věcí; Bože, stimuluj jejich srdce Duchem Svatým takovým způsobem, aby po těchto věcech více netoužili. Abyste pro ně prostě neměli více místa; jste tak plní Ducha Svatého od nynějška napořád.

¹⁶⁶ Bože, učiň tento malý sbor ohnivým keřem. Ať se on stane místem Ducha Svatého, učiň je planoucím Ohněm, aby se svět mohl obrátit naruby a spatřit slávu Boží. Bože, začni s touto hrstkou lidí, těmi několika stovkami dnes ráno. Uděl to, Pane.

¹⁶⁷ Očisti každé srdce, každého metodistu, baptistu a každého katolíka, presbyteriána, a každého letničního. Pane, vezmi to z jejich srdcí a ať dnes přijdou k Tobě. Dej to, Otče. Svěřuji je Tobě, svěřuji je Tobě, ve jménu Ježíše Krista, ať jsou jejich duše očištěny a těla uzdravena. Amen.

¹⁶⁸ Rád bych věděl, jestli jste tu u oltáře zanechali vaše břemena? Cítíte, že to tu bylo složeno? Cítíte, že to tu bylo složeno, posudte sami. Vy jste těmi, kteří se modlí. Já jsem kázal. Vy se modlíte. Zanechal jsi tu své břemeno, bratře, sestro? Můžeš je zde opravdu zanechat? Jestliže ano, zvedněte své ruce a řekněte: „Ano, Bože, nyní ho tu zanechávám. Moje neshody zanechávám zde u oltáře.“ A co s tím tam dole u oltáře a po mé pravé straně, paní? Můžeš to tu nechat? Můžeš zde nechat to staré břímě? Řekni: „Ano, má víra k Tobě zří, Beránku z Golgoty.“ teď si to všichni zazpíváme.

*Má víra k Tobě zří,
Beránku na kříži,
Tys Boží Syn.
Modlitby hlas můj slyš,
sám sejmi hříchu tíž,*

*Ať věčně Tvůj jsem již,
zbaven jsem vin.*

¹⁶⁹ Postavme se teď a s opravdovou úctou, všichni. Naslouchejte teď všichni pozorně. Ať nikdo neodchází. Pouze... Bohoslužba ještě neskončila. Chci, aby se vás trochu zmocnila ta posvátnost, ta slavnostnost.

*Světa jda bludištěm,
když rukou svírán jsem,
buď vůdcem mým!
Noc proměň v jasný den,
pláč utiš, bol a sten,
za ruku ved' mne jen,
ať nezbloudím.*

Nezpívejte to teď pro vašeho souseda. Zavřete oči a zpívejme pozvolna, zatímco zvedneme své ruce k Bohu.

*Světa jda bludištěm,
když rukou svírán jsem,
buď vůdcem mým!
Noc proměň v jasný den,
pláč utiš, bol a sten,
za ruku ved' mne jen,
ať nezbloudím.*

*Tam nahoře mám Otce,
tam nahoře mám Otce,
tam nahoře mám Otce,
na onom druhém břehu.*

*Ó, v jednom zářivém ránu,
půjdu a spatřím Jej,
v jednom zářivém ránu,
půjdu a spatřím Jej,
v jednom zářivém ránu,
půjdu a spatřím Jej,
na onom druhém břehu.*

*Ó, ten zářivý den může být už zítra,
ten zářivý den může být už zítra,
ten zářivý den může být už zítra,
na onom druhém břehu.*

170 Rád bych věděl, jestli někdo má otce v oné Zemi? Rád bych viděl vaše ruce. Kolik z vás má matku v oné Zemi? Rád bych viděl vaše ruce. Kolik z vás má Spasitele v oné Zemi? Rád bych viděl vaše ruce.

*Nebude to šťastné shledání?
Nebude to šťastné shledání?
Nebude to šťastné shledání?
Na onom druhém břehu.*

171 Přál bych si, abyste teď něco udělali. Zatímco si teď znovu zazpíváme, chtěl bych, abyste si podali ruce s někým vedle vás a řekli: „Bratře, sestro, modli se za mne, abych se s tebou setkal v oné Zemi.“ Nedělej to, pokud to nemíníš vážně. Kdo z vás by si to nepřál? Kolik z vás si přeje setkat se všemi, tam na druhé straně? My si to samozřejmě přejeme. Podejme si tedy ruce a řekněme: „Chci se s tebou setkat, bratře. Chci se s tebou setkat na oné druhé straně.“ Zatímco budeme zpívat: „Tam nahoře mám Spasitele.“ V pořádku.

*Tam nahoře mám Spasitele,
tam nahoře mám Spasitele,
tam nahoře mám Spasitele,
na onom druhém břehu.*

*Ó, ten zářivý den může být už zítra,
ten zářivý den může být už zítra,
ten zářivý den může být už zítra,
na onom druhém břehu.*

172 Což to nepůsobí dobrý a příjemný pocit? „Ježíši, drž mne při kříži.“

*Ježíši, drž mne při kříži,
tam je vzácný pramen,
zdarma pro všechny,
uzdravující proud,*

teče z golgotského pramene.

Nyní všichni zvedneme své ruce.

*V kříži, v kříži,
bud' vždy má sláva.
Dokud má okouzlená duše
nenalezne pokoj za řekou.*

*V kříži, v kříži,
bud' vždy má sláva.
Dokud má okouzlená duše
nenalezne pokoj za řekou.*

*Miluji Je, miluji Je,
neboť On dřív miloval mne,
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.
Sláva Bohu!*

¹⁷³ Nyní v utišení skloníme své hlavy. A tak něžně jak jen můžeme, oslavujeme Ho se zvednutýma rukama, říkáje: „Děkuji Tobě, Pane, že jsi zachránil mou duši. Děkuji Tobě, Pane, že jsi mne uzdravil. Děkuji Tobě, Pane, za vše cos pro mne vykonal, za sladké osvobození, že jsi mi dal zdarma spasení. Děkuji Tobě, Pane.“ Vzdáváme Ti oběť díkuvzdání. Oslavujeme Tebe, neboť jsi tak něžný. Ty jsi Lilie z údolí, Hvězda jitřní, Růže sáronská, Duch Svatý; Ten, který byl, který je a který má přijít, veliká Alfa a Omega, Ty jsi ten nádherný, Kníže pokoje, Kořen a Výstřelek Davidův. Ty jsi tím vším. A my ti děkujeme, Pane, za vše cos vykonal, Pane, za vše cos vykonal. A my Ti vzdáváme díky za Tvé Slovo, protože ono je světlem na naší stezce. Ó, prosíme, Pane, abys nám pomohl kráčet v tom světle. Uděl nám to, Otče. Ve jménu Ježíše Krista. Amen.

V pořádku. Zatímco se teď na chvíli posadíme: „Budeme kráčet v tom světle.“

*Budeme kráčet v tom světle,
v tom nádherném světle,
Pojďte, kde jsou krůpěje milosti;
stkví se vůkol nás dnem i nocí,*

Ježíš Světlo světa.

174 Jen pojdte, svatí, zpívejme teď!

*Budeme kráčet v tom světle (čistoty a svatosti),
nádherném světle;*

Pojďte, kde jsou krůpěje milosti;

stkví se vůkol nás dnem i nocí,

Ježíš Světlo světa.

Pojď, vyznej Ho svým Králem,

Ježíš Světlo světa;

potom zazní nebeské zvony,

Ježíš Světlo světa.

Teď všichni!

*Budeme kráčet v tom světle, (a chodit
s modlitbou),*

nádherném světle,

pojdte tam, kde jsou krůpěje milosti;

stkví se vůkol nás dnem i nocí,

Ježíš Světlo světa.

175 Necítíte se teď dobře? Kolik z vás se cítí dobře? Pozvedněte své ruce a řekněte: „Cítím se opravdu dobře.“ Duch Svatý mne zcela pročistil. Potom budeme (co?) kráčet ve světle. Neposlouchejte žádné...

176 Není to nádherné? Mám takový pocit, jako bychom to ani nemohli ukončit. Duch Svatý nás pevně uchopil! Nepocítujete to taky tak? Mám pocit, jako bych to ani nemohl ukončit. Mám dojem, jako bych toho nebyl schopen.

*Evangelium Ducha je skropeno krví,
krví učedníků, kteří umřeli pro Pravdu,
toto Evangelium Ducha je skropeno krví.*

*První kdo zemřel
pro tento plán Ducha Svatého,
byl Jan Křtitel,
ale umřel, jak sluší na muže;
Potom přišel Pán Ježíš, ukřižovali Jej,
kázal, že ten Duch spasí lidi z hříchu.*

*Pak Petr a Pavel a Jan teolog,
dali své životy,
aby se to Evangelium zaskvělo.
Prolili svou krev jako dávní proroci,
aby mohlo být zvěstováno
pravé Slovo Boží.*

*Potom ukamenovali Štěpána,
který kázal proti hříchu,
rozhněval je, rozbili mu hlavu;
ale zemřel v Duchu,
vypustil svého ducha,
a připojil se k jiným
z toho životodárného zástupu.*

*Skropeno krví, ano, skropeno krví,
Evangelium Ducha je skropeno krví,
krví učedníků, kteří zemřeli pro Pravdu,
toto Evangelium Ducha je skropeno krví.
Poslyšte!
Duše pod oltářem volají „jak dlouho?“
Až Pán ztrestá ty, kteří jim křivdili;
ale ještě přibudou další,
kteří prolíjí svou krev
za to Evangelium Ducha
a jeho šarlatový proud.*

*Prostě skropeno krví,
haleluja, skropeno krví,
přál bych si být jedním z nich.
Evangelium Ducha je skropeno krví,
krví učedníků, kteří umřeli pro Pravdu,
toto Evangelium Ducha
je skropeno krví.*

¹⁷⁷ Chtěl bych odejít rovnou z této kazatelny. Amen. Ó, jak nádherné! Mí bratři dali krev svého života. A budou ještě další, kteří učiní totéž. Nestarejte se. Brzy nastane rozhodující boj. Buď vejdeš dovnitř, nebo odejdeš pryč. Už se k sobě připojují ve Světové radě církvi a všichni tam jdou. Všichni se sjednocují.

*Ale ještě přibudou další,
kteří prolíjí svou krev
za to Evangelium Ducha
a jeho šarlatový proud.
Prostě skropeno krví,
ano, skropeno krví,
(Ó, haleluja!)
Evangelium Ducha je skropeno krví,
krví učedníků, kteří umřeli pro Pravdu,
toto Evangelium Ducha
je skropeno krví.*

178 Aj! Mám pocit, jakoby vytržení bylo právě nad církví. Ó, to ve mně působí takový dobrý pocit! Všechny hříchy pod Krví. Vidíte, Duch Svätý miluje Slovo. Slovo je to, čím se Duch Svätý krmí, vidíte. Ó, aj! Sestupuje a přichází mezi lidi, očisťuje jejich hříchy, odstraňuje jejich nemoci, snímá jejich sklíčenost. Teď jsem opilý, tak opilý jak je to jen možné, opilý Duchem a láska vyvěrá z mého srdce. Nezáleží na tom, co kdy někdo udělal, je to odpuštěno. Tvůj nejúhlavnější nepřítel — všechno je za tebou. Cokoliv kdo někdy mluvil nebo řekl, jestliže... dobrá... já... všechno je pryč, vše je teď očisťeno.

*Prostě skropeno krví,
ano, skropeno krví,
Evangelium Ducha je skropeno krví,
krví učedníků, kteří umřeli pro Pravdu,
toto Evangelium Ducha je skropeno krví.*

*Jak nádherný čas! Jak nádherný!
Jak nádherný čas pro tebe,
jak nádherný čas pro mne;
Jestliže se všichni připravíme na setkání
s Ježíšem, naším Králem.
jak nádherný čas to bude.*

*Nádherný čas pro tebe,
nádherný čas pro mne;
Jestliže se všichni připravíme na setkání
s Ježíšem, naším Králem,
jak nádherný čas to bude.
Líbí se vám to? Všichni, společně!*

*Ó, nádherný čas pro tebe,
nádherný čas pro mne;
jestliže se všichni připravíme
na setkání s Ježíšem, naším Králem,
jak nádherný čas to bude.*

179 Pociťuji, jako bychom měli v církvi staromódní probuzení. Vy také? Takové staré pročistění; Dobrý, starý, nádherný čas. Cítíte se dobře? Ó!

*Budu Jej oslavovat,
budu Jej oslavovat,
oslavovat Beránka
zabitého za hříšníky.*

Zpívejme to teď všichni. Znáte to? Já to znám. Pojdte sem; Pomozte mi, bratře Neville. A vy všichni, spolu, zvedněme ruce, zazpívejte to teď dnes ráno se mnou.

*Oslavovat Beránka
zabitého za hříšníky.
Vzdejte mu slávu všichni lidé,
neboť Jeho Krev smyla
každou skvrnu.*

180 Nyní všichni, společně!

*Budu Jej oslavovat,
budu Jej oslavovat, oslavovat Beránka
zabitého za hříšníky.
Vzdejte mu slávu všichni lidé,
neboť Jeho Krev smyla
každou skvrnu.
Amen.
Není to nádherné?
Perleťově bílé Město,
Mám dům, harfu a korunu;
nyní očekávám, bdím a modlím se,
na to bílé Město, které Jan spatřil
sestupovat dolů.*

181 Amen. Nádherné! Ó, povstaňme teď všichni. Doufám, že se cítíte dobře. Pamatujte na večerní bohoslužbu. Nyní zazpívejme naši dobrou, starou píseň na rozloučenou.

*Před Ježíšem se kořte již,
neb Králem všeho je,
a zvyšujte Jej nad vše výš,
ó klanějte se Mu, klanějte se
a vzdejte čest.*

V pořádku. Nyní všichni společně. V pořádku.

*Před Ježíšem se kořte již,
neb Králem všeho je,
a zvyšujte Jej nad vše výš,
ó klaňte se Mu, klaňte se
a vzdejte čest.
Vzácné Jméno, (vzácné Jméno),
ó, jak sladké! (Ó, jak sladké!)
Naděje země a radost nebe;
vzácné Jméno, (vzácné Jméno),
ó, jak sladké! (Ó, jak sladké!)
Naděje země a radost nebe.*

182 Jaké nádherné ráno! Jak nádherný čas! Skloňme na chvíli naše hlavy. Ať se teď všichni dívají přímo ke Kristu, našemu Spasiteli. Tiše, chci, abyste mu vzdali díky a slávu. Řekněte: „Pane, tak moc Ti děkuji, že jsi posvětil mou duši. Děkuji za vše, co jsi pro mne vykonal. Nechť Tvůj Duch bude se mnou celý den, Pane. Ved' mne. Řid' mne. Požehnej mi.“ Ať vám Bůh dá tato požehnání, je mojí modlitbou. Zatímco teď skloníme naše hlavy, bratře Neville, propušt' nás slovy modlitby.

